

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 12ης Ιουλίου 2001 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99,

Comafrika SpA, με έδρα τη Γένοβα (Ιταλία),

Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co., με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία), εκπροσωπούμενες από τους B. O'Connor, solicitor, και B. García Pórras, avocat, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες-ενάγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους X. Lewis, K. Fitch, H. van Vliet, T. van Rijn, C. Van der Hauwaert, E. de March και J. Flett, επικουρούμενους από τον J. Handoll, solicitor, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

καθής-εναγομένης,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

υποστηριζομένης από τη

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τις C. Vasak, C. de Salins και K. Rispal-Bellanger και τον F. Pascal, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96 και T-230/97,

και από το

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από την R. Silva de Lapuerta, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνον στις υποθέσεις T-230/97 και T-225/99,

που έχουν ως αντικείμενο

- στην υπόθεση T-198/95, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1869/95 της Επιτροπής, της 26ης Ιουλίου 1995, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2947/94, περί ορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσόστωσης για το 1995 (ΕΕ L 179, σ. 38), και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημιώσεως για τη ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες η έκδοση του κανονισμού 1869/95,

- στην υπόθεση Τ-171/96, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1561/96 της Επιτροπής, της 30ής Ιουλίου 1996, για καθορισμό του ενιαίου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας των μπανανών που θα κατενεμηθούν σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β για τη δασμολογική ποσόστωση του 1996 (ΕΕ L 193, σ. 15), και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημίωσης για τη ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες η έκδοση του κανονισμού αυτού,

- στην υπόθεση Τ-230/97, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1155/97 της Επιτροπής, της 25ης Ιουνίου 1997, για τον καθορισμό του ενιαίου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας των μπανανών που θα κατανεμηθούν σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β αντίστοιχα για τη δασμολογική ποσόστωση του 1997 (ΕΕ L 168, σ. 67), και αφετέρου, την επιδίκαση αποζημίωσης για τη ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες η έκδοση του κανονισμού αυτού,

- στην υπόθεση Τ-174/98, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1721/98 της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 1998, για τον καθορισμό του ενιαίου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας των μπανανών που θα κατανεμηθούν σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β αντίστοιχα για τη δασμολογική ποσόστωση του 1998 (ΕΕ L 215, σ. 62), και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημίωσης για τη ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες η έκδοση του κανονισμού αυτού,

- στην υπόθεση Τ-225/99, αφενός, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 1586/99 της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1999, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2632/98 για τον καθορισμό του ενιαίου συντελεστή προσαρμογής που πρέπει να εφαρμόζεται στην προσωρινή ποσότητα αναφοράς κάθε παραδοσιακού εμπορικού φορέα στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοτώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ για το 1999 (ΕΕ L 188, σ. 19), και, αφετέρου, την επιδίκαση αποζημίωσης για τη ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες-ενάγουσες η έκδοση του κανονισμού 1586/99,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από την P. Lindh, Πρόεδρο, τους R. García-Valdecasas και J. D. Cooke, δικαστές,

γραμματέας: J. Palacio González, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 5ης Οκτωβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

Κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93

- 1 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 404/93 του Συμβουλίου, της 13ης Φεβρουαρίου 1993, για την κοινή οργάνωση της αγοράς στον τομέα της μπανάνας (ΕΕ L 47, σ. 1), υποκατέστηκε, με τον τίτλο IV, στα διάφορα εθνικά συστήματα ένα κοινό σύστημα συναλλαγών με τις τρίτες χώρες από την 1η Ιουλίου 1993. Πραγματοποιήθηκε διάκριση μεταξύ των «κοινοτικών μπανανών» που συλλέγονται εντός της Κοινότητας, των «μπανανών τρίτων χωρών», προελεύσεως τρίτων χωρών εκτός των κρατών της

Αφρικής, της Καραϊβικής και του Ειρηνικού (ΑΚΕ), των «παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ» και των «μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ». Οι παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ και οι μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ αντιστοιχούσαν στις ποσότητες μπανανών που εξήγαγαν οι χώρες ΑΚΕ, οι οποίες δεν υπερέβαιναν ή υπερέβαιναν, αντιστοίχως, τις ποσότητες που καθορίζονταν στο παράρτημα του κανονισμού 404/93.

- 2 Κατά το άρθρο 17, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 404/93, για κάθε εισαγωγή μπανάνας στην Κοινότητα απαιτείται η προσκόμιση πιστοποιητικού εισαγωγής το οποίο εκδίδεται από τα κράτη μέλη μετά από αίτηση του ενδιαφερόμενου, ανεξάρτητα από τον τόπο εγκατάστασής του στην Κοινότητα, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που έχουν προβλεφθεί για την εφαρμογή των άρθρων 18 και 19.
- 3 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93, όπως ίσχυε αρχικώς, προέβλεπε ότι ανοιγόταν κάθε έτος δασμολογική ποσοστωση 2 εκατομμυρίων τόνων (καθαρό βάρος) για τις εισαγωγές μπανανών από τρίτες χώρες και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Στο πλαίσιο της δασμολογικής αυτής ποσοστώσεως, οι εισαγωγές μπανανών τρίτων χωρών υπέκειντο σε δασμό 100 ECU ανά τόνο και οι εισαγωγές μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ δεν υπέκειντο σε δασμό. Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, όπως ίσχυε αρχικώς, προέβλεπε ότι οι εισαγωγές μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ και μπανανών από τρίτες χώρες, που πραγματοποιούνταν εκτός της εν λόγω ποσοστώσεως, υπέκειντο σε δασμό 750 ECU και 850 ECU ανά τόνο αντιστοίχως.
- 4 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του κανονισμού 404/93 προέβλεπε ενδεχόμενη αύξηση του όγκου της ετήσιας ποσοστώσεως βάσει του κατά προσέγγιση υπολογισμού του άρθρου 16 του ίδιου κανονισμού, και παρέπεμπε στην καλούμενη διαδικασία της «επιτροπής διαχειρίσεως» που προβλέπει το άρθρο 27 του κανονισμού. Η αύξηση αυτή έπρεπε, ενδεχομένως, να πραγματοποιηθεί πριν από τις 30 Νοεμβρίου, η οποία προηγείται της εν λόγω περιόδου εμπορίας.

- 5 Το άρθρο 19, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93 προέβλεπε κατανομή της δασμολογικής ποσοτώσεως, την οποία άνοιγε μέχρι το ύψος 66,5 % για την κατηγορία των επιχειρηματιών που ασχολήθηκαν με την εμπορία μπανάνας τρίτων χωρών και/ή μη παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ (κατηγορία Α), 30 % για την κατηγορία των επιχειρηματιών που ασχολήθηκαν με την εμπορία κοινοτικής μπανάνας και/ή παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ (κατηγορία Β) και 3,5 % για την κατηγορία των εγκατεστημένων στην Κοινότητα επιχειρηματιών οι οποίοι άρχισαν να ασχολούνται με την εμπορία μπανάνας πλην της κοινοτικής και/ή της παραδοσιακής μπανάνας ΑΚΕ από το 1992 (κατηγορία Γ).
- 6 Κατά το άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 404/93:

«Βάσει υπολογισμών διενεργούμενων χωριστά για καθεμία των κατηγοριών επιχειρηματιών [Α και Β] κάθε επιχειρηματίας λαμβάνει πιστοποιητικά εισαγωγής σε συνάρτηση με τη μέση ποσότητα μπανάνας που επώλησε στα τρία τελευταία χρόνια για τα οποία υπάρχουν στατιστικά στοιχεία.

(...)»

Κανονισμός (ΕΟΚ) 1442/93

- 7 Στις 10 Ιουνίου 1993 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1442/93, περί λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του καθεστώτος εισαγωγής μπανανών στην Κοινότητα (ΕΕ L 142, σ. 6, στο εξής: καθεστώς του 1993). Το καθεστώς αυτό, το οποίο παρέμεινε σε ισχύ μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 1998, έχει εφαρμογή στο πλαίσιο των υπό κρίση υποθέσεων με την εξαίρεση της υποθέσεως T-225/99.

- 8 Το άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93 όριζε ως «επιχειρηματία» των κατηγοριών Α και Β, για την εφαρμογή των άρθρων 18 και 19 του κανονισμού (ΕΟΚ) 404/93, τον οικονομικό παράγοντα ή την ομάδα ατόμων, που προέβη για λογαριασμό του/της σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες ενέργειες:

«α) αγόρασε από τους παραγωγούς άωρων μπανανών τρίτων χωρών, ή/και κράτους ΑΚΕ, ή, κατά περίπτωση, παρήγαγε μπανάνες, και στη συνέχεια τις απέστειλε και τις πώλησε στην Κοινότητα·

β) προμηθεύτηκε και έθεσε σε ελεύθερη κυκλοφορία ως κάτοχός τους άωρες μπανάνες και τις διέθεσε προς πώληση με σκοπό τη μεταγενέστερη πώλησή τους στην κοινοτική αγορά, η επιβάρυνση με τους κινδύνους φθοράς ή απώλειας των προϊόντων εξομοιούται προς την επιβάρυνση με τον κίνδυνο που αναλαμβάνει ο κάτοχος του προϊόντος·

γ) ως κάτοχος άωρων μπανανών, τις έχει υποβάλει σε ωρίμανση πριν από τη διάθεσή τους στην αγορά της Κοινότητας.»

- 9 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93 προέβλεπε τα εξής:

«Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών καταρτίζουν ξεχωριστούς καταλόγους για τους επιχειρηματίες των κατηγοριών Α και Β και, για κάθε επιχειρηματία, καταγράφουν τις ποσότητες τις οποίες αυτός έχει διαθέσει σε εμπορία, κατά τη διάρκεια καθενός από τα τρία έτη πριν από το έτος που προηγείται του έτους για το οποίο έχει ανοίξει η δασμολογική ποσόστωση, υποδιαϊρώντας αυτές τις ποσότητες ανάλογα με

καθεμία από τις οικονομικές δραστηριότητες που περιγράφονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1. Η εγγραφή των επιχειρηματιών και η καταγραφή των ποσοτήτων που διατίθενται σε εμπορία για καθέναν από αυτούς πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία τους και κατόπιν γραπτής αιτήσεώς τους, η οποία υποβάλλεται σε ένα μόνο κράτος μέλος της επιλογής τους.»

- 10 Σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93, οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες όφειλαν να ανακοινώνουν κάθε χρόνο στις αρμόδιες αρχές τον συνολικό όγκο των ποσοτήτων μπανανών που είχαν διατεθεί σε εμπορία κατά τη διάρκεια καθενός από τα έτη που αναφέρονταν στην παράγραφο 1 υποδιαϊρώντας αυτές με σαφήνεια αναλόγως της καταγωγής τους και εκάστης των οικονομικών δραστηριοτήτων που περιγράφονταν στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.
- 11 Το άρθρο 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1442/93 προέβλεπε ότι οι αρμόδιες αρχές όφειλαν στη συνέχεια να ανακοινώσουν στην Επιτροπή τους πίνακες των επιχειρηματιών που αναφέρονταν στο άρθρο 4 και περιελάμβαναν τις ποσότητες που είχε διαθέσει σε εμπορία ο καθένας από αυτούς. Προσέθετε τα εξής:

«Εάν υπάρχει ανάγκη, η Επιτροπή ανακοινώνει τους πίνακες αυτούς στα λοιπά κράτη μέλη προς διαπίστωση και πρόληψη των παράνομων δηλώσεων εκ μέρους των επιχειρηματιών.»

- 12 Κατά το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών όφειλαν να καθορίσουν, κάθε έτος, για κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β που ήταν εγγεγραμμένος στα μητρώα τους, τον μέσο όρο των ποσοτήτων που είχαν διατεθεί σε εμπορία κατά τη διάρκεια των τριών ετών πριν από το έτος που προηγείται του έτους για το οποίο έχει ανοίξει η ποσόστωση, υποδιαϊρουμένων αναλόγως της φύσεως των δραστηριοτήτων που ασκούσε ο επιχειρηματίας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Αυτός ο μέσος όρος ονομαζόταν «ποσότητα αναφοράς».

- 13 Το άρθρο 5, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93 προέβλεπε ότι οι ποσότητες που είχαν διατεθεί σε εμπορία πολλαπλασιάζονταν με τους ακόλουθους συντελεστές σταθμίσεως αναλόγως των δραστηριοτήτων που περιγράφονταν στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού:

— δραστηριότητα α): 57 %,

— δραστηριότητα β): 15 %,

— δραστηριότητα γ): 28 %.

- 14 Κατ' εφαρμογήν των εν λόγω συντελεστών σταθμίσεως, μια συγκεκριμένη ποσότητα μπανανών δεν μπορούσε, κατά τον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς, να ληφθεί υπόψη για συνολική ποσότητα υπεβαίνουσα την ποσότητα αυτή, είτε είχε υποστεί επεξεργασία στα τρία στάδια που αντιστοιχούν στις ανωτέρω λειτουργίες από τον ίδιο επιχειρηματία ή από δύο ή τρεις διαφορετικούς επιχειρηματίες. Κατά την τρίτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, οι εν λόγω συντελεστές αποσκοπούσαν, αφενός, στο να λαμβάνονται υπόψη η σημασία της οικονομικής δραστηριότητας την οποία αυτοί ασκούν και οι οικονομικοί κίνδυνοι που αντιμετωπίζουν και, αφετέρου, να διορθώνονται οι αρνητικές συνέπειες της πολλαπλότητας του υπολογισμού των ιδίων ποσοτήτων προϊόντων σε διαφορετικά στάδια της εμπορικής αλυσίδας.

- 15 Το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 1442/93 όριζε τα εξής:

«Οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν κάθε έτος στην Επιτροπή, το αργότερο στις 15 Ιουλίου και, για το έτος 1994, το αργότερο στις 15 Οκτωβρίου 1993, το συνολικό ποσό των σταθμισμένων ποσοτήτων αναφοράς σύμφωνα με την παράγραφο 2, καθώς επίσης και τη συνολική ποσότητα των μπανανών που έχουν διατεθεί σε εμπορία για κάθε δραστηριότητα, για τους επιχειρηματίες οι οποίοι είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα της.»

16 Το άρθρο 6 του κανονισμού 1442/93 όριζε τα εξής:

«Σε συνάρτηση με τον όγκο της ετήσιας δασμολογικής ποσόστωσης και το σύνολο των ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών που αναφέρονται στο άρθρο 5, η Επιτροπή καθορίζει, εφόσον παρίσταται ανάγκη, τον ομοιόμορφο συντελεστή μείωσης για κάθε κατηγορία επιχειρηματιών, που πρέπει να εφαρμόζεται στην ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία για να καθοριστει η ποσότητα που κατανέμεται σ' αυτόν. Τα κράτη μέλη προσδιορίζουν αυτήν την ποσότητα για κάθε εγγεγραμμένο επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β και την γνωστοποιούν σ' αυτόν [...]»

17 Το άρθρο 7 του κανονισμού 1442/93 όριζε τους τύπους των εγγράφων τα οποία ήταν δυνατόν να προσκομίζονται, κατόπιν αιτήσεως των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών, για τον καθορισμό των ποσοτήτων τις οποίες κάθε εγγεγραμμένος στα μητρώα τους επιχειρηματίας των κατηγοριών Α και Β είχε διαθέσει στο εμπόριο. Το άρθρο 8 του ιδίου κανονισμού προέβλεπε ότι οι αρμόδιες αρχές διενεργούσαν όλους τους ενδεδειγμένους ελέγχους για να επαληθεύσουν το βάσιμο των αιτήσεων και των δικαιολογητικών στοιχείων που υποβάλλονταν και προσκομίζονταν από τους επιχειρηματίες.

Κανονισμός (ΕΚ) 1637/98

18 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1637/98 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, για την τροποποίηση του κανονισμού 404/93 (ΕΕ L 210, σ. 28), επέφερε, με ισχύ από 1ης Ιανουαρίου 1999, σημαντικές τροποποιήσεις στην κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα της μπανάνας. Αντικατέστησε, μεταξύ άλλων, τα άρθρα 16 έως 20 υπό τον τίτλο IV του κανονισμού 404/93 με νέες διατάξεις.

- 19 Το άρθρο 16 του κανονισμού 404/93 (όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1637/98) όριζε τα εξής:

«[...]

Για τους σκοπούς [των διατάξεων του τίτλου IV του κανονισμού 404/93] νοούνται ως:

1. “παραδοσιακές εισαγωγές κρατών ΑΚΕ”: οι εισαγωγές στην Κοινότητα μπανανών καταγωγής των κρατών που απαριθμούνται στο παράρτημα, μέχρι την ποσότητα 857 700 τόνων (καθαρό βάρος) ετησίως· [οι μπανάνες αυτές] ονομάζονται “παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ”.

2. “μη παραδοσιακές εισαγωγές κρατών ΑΚΕ”: οι εισαγωγές στην Κοινότητα μπανανών καταγωγής κρατών ΑΚΕ, που δεν εμπίπτουν στον ορισμό του σημείου 1· [οι μπανάνες αυτές] ονομάζονται “μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ”.

3. “εισαγωγές τρίτων κρατών μη ΑΚΕ”: οι μπανάνες που εισάγονται στην Κοινότητα καταγωγής τρίτων κρατών εκτός των κρατών ΑΚΕ· ονομάζονται “μπανάνες τρίτων κρατών”.»

- 20 Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1637/98, προέβλεπε το άνοιγμα ετήσιας δασμολογικής ποσοστώσεως 2,2 εκατομμυρίων τόνων (καθαρό βάρος) για τις εισαγωγές μπανανών τρίτων κρατών

και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Στο πλαίσιο της δασμολογικής αυτής ποσοστώσεως, οι εισαγωγές μπανανών τρίτων κρατών υπέκειντο σε δασμό 75 ECU ανά τόνο και οι μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ εισάγονταν ατελώς.

- 21 Το άρθρο 18, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1637/98, προέβλεπε το άνοιγμα, κάθε έτος, συμπληρωματικής δασμολογικής ποσοστώσεως 353 000 τόνων (καθαρό βάρος) για τις εισαγωγές μπανανών τρίτων κρατών και μη παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Στο πλαίσιο της δασμολογικής αυτής ποσοστώσεως, οι εισαγωγές μπανανών τρίτων κρατών υπέκειντο σε είσπραξη δασμού 75 ECU ανά τόνο και οι μη παραδοσιακές μπανάνες ΑΚΕ εισάγονταν ατελώς.

Κανονισμός (ΕΚ) 2362/98

- 22 Στις 28 Οκτωβρίου 1998, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 2362/98, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 404/93 (ΕΕ L 293, σ. 32). Δυνάμει του άρθρου 31 του κανονισμού 2362/98, καταργήθηκε ο κανονισμός 1442/93 από την 1η Ιανουαρίου 1999. Οι νέες διατάξεις σχετικά με τη διαχείριση των πιστοποιητικών εισαγωγής στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοστώσεων περιλαμβάνονται στους τίτλους I, II και IV του κανονισμού 2362/98 (στο εξής: καθεστώς του 1999) και εφαρμόζονται μόνον στην υπόθεση T-225/99.
- 23 Πρέπει να επισημανθούν οι ακόλουθες διαφορές μεταξύ των καθεστώτων του 1993 και του 1999:
- α) το καθεστώς του 1999 δεν περιλαμβάνει πλέον διαφορές ανάλογα με τις δραστηριότητες των επιχειρηματιών

- β) το καθεστώς του 1999 λαμβάνει υπόψη τις εισαχθείσες ποσότητες μπανανών·
- γ) η διαχείριση των πιστοποιητικών εισαγωγής, κατ' εφαρμογήν του καθεστώτος του 1999, πραγματοποιείται χωρίς αναφορά στις καταγωγές (ΑΚΕ ή τρίτες χώρες) των μπανανών·
- δ) οι δασμολογικές ποσοτώσεις και το τμήμα που απονέμεται στους νέους επιχειρηματίες αυξήθηκαν με το καθεστώς του 1999.
- 24 Το άρθρο 2 του κανονισμού 2362/98 προβλέπει, μεταξύ άλλων, ότι οι δασμολογικές ποσοτώσεις και οι παραδοσιακές ποσότητες ΑΚΕ που αναφέρονται, οι πρώτες, στο άρθρο 18, παράγραφοι 1 και 2, και, οι δεύτερες, στο άρθρο 16 του κανονισμού 404/93, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 1637/98, ανοίγονται έως:
- α) 92 % για τους παραδοσιακούς εμπορικούς φορείς που ορίζονται στο άρθρο 3·
- β) 8 % για τους νεοεμφανιζόμενους εμπορικούς φορείς που ορίζονται στο άρθρο 7.
- 25 Το άρθρο 3, του κανονισμού 2362/98 ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως “παραδοσιακός εμπορικός φορέας” νοείται ο οικονομικός πράκτορας που είναι εγκατεστημένος στην Κοινότητα κατά τη διάρκεια της περιόδου που καθορίζει την ποσότητά του αναφοράς,

καθώς και κατά την καταχώρισή του, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 5, ο οποίος εισήγαγε, για λογαριασμό του, πραγματικά κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, ελάχιστη ποσότητα μπανανών, προελεύσεως τρίτων χωρών ή/και των χωρών ΑΚΕ, για να τη θέσει προς πώληση αργότερα στην κοινοτική αγορά.

[...]

- 26 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 2362/98 ορίζει ότι κάθε παραδοσιακός εμπορικός φορέας, που είναι καταχωρισμένος σε ένα κράτος μέλος, λαμβάνει, για κάθε έτος, για το σύνολο των προελεύσεων που αναφέρονται στο παράρτημα Ι του κανονισμού αυτού, εφάπαξ, μια ποσότητα αναφοράς που καθορίζεται σε συνάρτηση με τις ποσότητες μπανανών που εισήγαγε πράγματι κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς. Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 2362/98, για εισαγωγές που πραγματοποιούνται το 1999, η περίοδος αναφοράς αποτελείται από τα έτη 1994, 1995 και 1996.
- 27 Το άρθρο 6, παράγραφος 1, του κανονισμού 2362/98 προβλέπει ότι «κάθε έτος, το αργότερο στις 30 Σεπτεμβρίου, στο τέλος των αναγκαιών ελέγχων και επαληθεύσεων, οι αρμόδιες αρχές καθορίζουν για κάθε παραδοσιακό εμπορικό φορέα προσωρινή εφάπαξ ποσότητα αναφοράς, σε συνάρτηση με τον μέσο όρο των ποσοτήτων μπανάνας που εισήχθησαν πραγματικά από χώρες καταγωγής που αναφέρονται στο παράρτημα Ι κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3, 4 και 5». Η ποσότητα αναφοράς καθορίζεται, σύμφωνα με έναν τριετή μέσο όρο, ακόμα και αν ο εμπορικός φορέας δεν πραγματοποίησε εισαγωγή κατά τη διάρκεια ενός μέρους της περιόδου αναφοράς. Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2362/98, οι αρμόδιες αρχές ανακοινώνουν στην Επιτροπή κάθε έτος τον κατάλογο των παραδοσιακών εμπορικών φορέων που καταχωρίστηκαν στις εν λόγω αρμόδιες αρχές, καθώς και το σύνολο των προσωρινών ποσοτήτων αναφοράς των εν λόγω φορέων.
- 28 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 2, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 2362/98, εφόσον υπάρχει ανάγκη, η Επιτροπή ανακοινώνει τους καταλόγους αυτούς στα κράτη μέλη για να επισημάνει ή να προλάβει καταχρηστικές δηλώσεις των εμπορικών φορέων.

Στο άρθρο 13 του κανονισμού 2362/98 προβλέπονται οι κυρώσεις που μπορούν να ληφθούν κατά των εμπορικών φορέων οι οποίοι, με χειρισμούς ή αποδεικτικά στοιχεία που έχουν σκοπό να εξαπατήσουν τις αρχές, θέλησαν να επιτύχουν μη δικαιολογημένη ποσότητα αναφοράς.

- 29 Στον τίτλο V του κανονισμού 2362/98 επαναλαμβάνονται ορισμένες μεταβατικές διατάξεις για το έτος 1999. Κατά το άρθρο 28, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού, οι εμπορικοί φορείς έπρεπε να υποβάλλουν την αίτηση καταχώρισής τους για το 1999 στο κράτος μέλος επιλογής τους το αργότερο στις 13 Νοεμβρίου 1998. Οι αιτήσεις αυτές έπρεπε να συνοδεύονται, μεταξύ άλλων, για τους παραδοσιακούς εμπορικούς φορείς, από την ένδειξη του συνόλου των ποσοτήτων μπανάνας που έχουν πράγματι εισαχθεί κατά τη διάρκεια καθενός από τα έτη της περιόδου αναφοράς 1994-1996, καθώς και από την αναφορά των αριθμών όλων των πιστοποιητικών και των αποσπασμάτων πιστοποιητικών που χρησιμοποιούνται για τις εισαγωγές αυτές καθώς και όλα τα δικαιολογητικά έγγραφα καταβολής των δασμών (άρθρο 28, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 2362/98).
- 30 Κατά το άρθρο 28, παράγραφος 2, του κανονισμού 2362/98, τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, το αργότερο στις 30 Νοεμβρίου 1998, μεταξύ άλλων, χωριστά, τους καταλόγους των εμπορικών φορέων που υπέβαλαν αίτηση καταχώρισης ως παραδοσιακοί εμπορικοί φορείς καθώς και το σύνολο των προσωρινών ποσοτήτων αναφοράς. Επιπλέον, η ανακοίνωση αυτή έπρεπε να περιλαμβάνει, για κάθε παραδοσιακό εμπορικό φορέα, μεταξύ άλλων ενδείξεων, την ποσότητα μπανανών που εισήχθησαν κατά τη διάρκεια των ετών 1994-1996, την προσωρινή ποσότητα αναφοράς του καθώς και τους αριθμούς πιστοποιητικών και αποσπασμάτων πιστοποιητικών που χρησιμοποιήθηκαν.
- 31 Σύμφωνα με τα άρθρα 6, παράγραφος 3, και 28, παράγραφος 3, του κανονισμού 2362/98, η Επιτροπή μπορούσε να καθορίσει, εφόσον συνέτρεχε ανάγκη, τον ενιαίο συντελεστή προσαρμογής που θα εφαρμοστεί στην προσωρινή ποσότητα αναφοράς κάθε εμπορικού φορέα. Ο συντελεστής αυτός καθοριζόταν λαμβανομένων υπόψη των ανακοινώσεων που είχαν πραγματοποιηθεί κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, παράγραφος 2, και σε συνάρτηση με τον συνολικό όγκο των δασμολογικών ποσοστώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ. Δυνάμει του άρθρου 28, παράγραφος 4, του κανονισμού 2362/98, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών έπρεπε να καθορίσουν την ποσότητα αναφοράς κάθε εμπορικού φορέα και την κοινοποίησή της το αργότερο μέχρι τις 10 Δεκεμβρίου 1998.

Συντελεστές μειώσεως/προσαρμογής

Στο καθεστώς του 1993

- 32 Στις 19 Νοεμβρίου 1993, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 3190/93, περί ορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μειώσεως για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το έτος 1994 (ΕΕ L 285, σ. 28). Κατά του κανονισμού αυτού ασκήθηκε προσφυγή ακυρώσεως και αγωγή αποζημιώσεως στο πλαίσιο της υποθέσεως που κατέληξε στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Δεκεμβρίου 1996, T-70/94, Comafrica και Dole Fresh Fruit Europe κατά Επιτροπής (Συλλογή 1996, σ. II-1741, στο εξής: απόφαση Comafrica) (βλ. σκέψεις 38 έως 41 κατωτέρω).
- 33 Στις 26 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1869/95, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2947/94 περί περιορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μειώσεως για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το 1995 (ΕΕ L 179, σ. 38). Ο κανονισμός 1869/95 αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως και αγωγής αποζημιώσεως στο πλαίσιο της υποθέσεως T-198/95.
- 34 Κατά το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, το άρθρο 1 του κανονισμού 2947/94 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως των 2 200 000 τόνων που προβλέπεται στο άρθρο 18 του κανονισμού 404/93 [όπως τροποποιήθηκε], η ποσότητα που πρέπει

να κατανεμηθεί σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β, για την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου έως 31 Δεκεμβρίου 1995, προκύπτει με την εφαρμογή στην ποσότητα αναφοράς του επιχειρηματία, η οποία καθορίζεται βάσει του άρθρου 5 του κανονισμού 1442/93, του ακόλουθου ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης:

— για κάθε επιχειρηματία της κατηγορίας Α: 0,553842,

— για κάθε επιχειρηματία της κατηγορίας Β: 0,472618.

Ο συντελεστής αυτός εφαρμόζεται στις ποσότητες που έχουν διατεθεί στην αγορά στην Κοινότητα, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς 1991/1993, για τους επιχειρηματίες των κατηγοριών Α και Β που είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα, με τη σύνθεσή της στις 31 Δεκεμβρίου 1994.»

35 Στο ίδιο πνεύμα, η Επιτροπή υιοθέτησε συντελεστές μειώσεως για τα τρία επόμενα έτη. Πρόκειται για τους κανονισμούς (ΕΚ) 1561/96, της 30ής Ιουλίου 1996, 1155/97, της 25ης Ιουνίου 1997, και 1721/98, της 31ης Ιουλίου 1998, για τον καθορισμό των συντελεστών μειώσεως για τον καθορισμό της ποσότητας των μπανανών που θα κατανεμηθούν σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β για τη δασμολογική ποσόστωση, αντίστοιχα, του 1996 (ΕΕ L 193, σ. 15), του 1997 (ΕΕ L 168, σ. 67) και του 1998 (ΕΕ L 215, σ. 62). Οι κανονισμοί 1561/96, 1155/97 και 1721/98 αποτελούν το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως και αγωγής αποζημιώσεως στις υποθέσεις,

αντιστοίχως, T-171/96, T-230/97 και T-174/98. Η κατάσταση για τα έτη 1995 έως 1998 μπορεί να συνοψισθεί ως εξής:

Υπόθεση	Έτος εμπορίας	Κανονισμός	Συντελεστής μείωσης
T-198/95	1995	1869/95	0,553842
T-171/96	1996	1561/96	0,623432
T-230/97	1997	1155/97	0,732550
T-174/98	1998	1721/98	0,860438

Οι υποθέσεις T-198/95, T-171/96, T-230/97 και T-174/98 αφορούν μόνο τους συντελεστές μείωσης που έχουν εφαρμογή στους εμπορικούς φορείς της κατηγορίας Α.

Στο καθεστώς του 1999

- ³⁶ Στις 20 Ιουλίου 1999 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1586/99, για τροποποίηση του κανονισμού 2632/98 για τον καθορισμό του ενιαίου συντελεστή προσαρμογής που πρέπει να εφαρμόζεται στην προσωρινή ποσότητα αναφοράς κάθε παραδοσιακού εμπορικού φορέα στο πλαίσιο των δασμολογικών ποσοτώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ για το 1999 (ΕΕ L 188, σ. 19), ο οποίος αποτελεί το αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως και αγωγής αποζημίωσης στο πλαίσιο της υποθέσεως T-225/99.
- ³⁷ Το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού καθόρισε ενιαίο συντελεστή προσαρμογής ύψους 0,947938 για το έτος 1999.

Το ιστορικό των διαφορών

Υπόθεση Τ-70/94

- 38 Η Comafrica SpA και η Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co. εισάγουν μπανάνες τρίτων χωρών στην Ιταλία και τη Γερμανία, αντιστοίχως, όπου είχαν εγγραφεί στα μητρώα των αρμοδίων εθνικών αρχών κατά τα έτη 1993 έως 1998 ως επιχειρηματίες της κατηγορίας Α και, το 1999, ως παραδοσιακοί εμπορικοί φορείς.
- 39 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Φεβρουαρίου 1994 (το οποίο πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-70/94), οι προσφεύγουσες-ενάγουσες (στο εξής: προσφεύγουσες) άσκησαν προσφυγή κατά της Επιτροπής ζητώντας, κυρίως, την ακύρωση του άρθρου 1 του κανονισμού 3190/93 (βλ. σκέψη 32 ανωτέρω).
- 40 Το Πρωτοδικείο, στην απόφαση Comafrica, έκρινε την προσφυγή εκείνη παραδεκτή αλλά την απέρριψε ως αβάσιμη. Όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι ο κανονισμός 3190/93 αποτελούσε μια δέσμη ατομικών αποφάσεων που απευθύνονταν σε κάθε εμπορικό φορέα της κατηγορίας Α ή Β ο οποίος είχε ζητήσει και λάβει ποσότητες αναφοράς για την εισαγωγή μπανανών το 1994 που του παρείχαν τη δυνατότητα να καθορίσει τις ακριβείς ποσότητες που μπορούσε να εισαγάγει κατά τη διάρκεια του έτους εκείνου.
- 41 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Φεβρουαρίου 1997 (το οποίο πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό C-73/97 P), η Γαλλική Δημοκρατία άσκησε αναίρεση κατά της αποφάσεως αυτής.

Υπόθεση C-73/97 P

- 42 Με την απόφαση της 21ης Ιανουαρίου 1999, C-73/97 P, Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. (Συλλογή 1999, σ. I-185), το Δικαστήριο εξαφάνισε την απόφαση Comafrica και απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως που άσκησαν οι προσφεύγουσες κατά του κανονισμού 3190/93.
- 43 Το Δικαστήριο ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι το Πρωτοδικείο, στη σκέψη 41 της αποφάσεως Comafrica, έκρινε ότι οι ποσότητες αναφοράς είχαν ήδη χορηγηθεί στους επιχειρηματίες πριν από την έκδοση του κανονισμού 3190/93 που ορίζει τον συντελεστή μειώσεως για το έτος 1994. Τόνισε ότι το Πρωτοδικείο είχε στη συνέχεια εκτιμήσει ότι η δημοσίευση του συντελεστή μειώσεως είχε ως άμεσο και απευθείας αποτέλεσμα να παράσχει τη δυνατότητα σε κάθε επιχειρηματία να προσδιορίσει, εφαρμόζοντας τον συντελεστή μειώσεως στην ποσότητα αναφοράς που του είχε ήδη χορηγηθεί, την οριστική ποσότητα που δικαιούνταν να εισαγάγει το 1994 (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψεις 16 και 17).
- 44 Αφού εξέτασε όλα τα στάδια της διαδικασίας που προβλέπεται στα άρθρα 4 έως 8 του κανονισμού 1442/93 για την έκδοση των πιστοποιητικών εισαγωγής στις διάφορες κατηγορίες επιχειρηματιών (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψεις 19 έως 29), το Δικαστήριο έκρινε ότι στη διάρκεια της διαδικασίας αυτής τα στοιχεία που είχαν ανακοινώσει οι επιχειρηματίες στις αρμόδιες αρχές μπορούσαν να τροποποιηθούν επανειλημμένως προτού καθοριστεί ο συντελεστής μειώσεως, χωρίς οι τροποποιήσεις που επιφέρουν οι αρμόδιες αρχές ή η Επιτροπή να γνωστοποιηθούν στους ενδιαφερόμενους επιχειρηματίες (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψη 30).
- 45 Το Δικαστήριο έκρινε ότι κακώς, επομένως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, με τη σκέψη 41 της αποφάσεως Comafrica, ότι ο κανονισμός 3190/93 «[πληροφορούσε] κάθε ενδιαφερόμενο επιχειρηματία ότι η ποσότητα μπανανών που αυτός [δικαιούνταν] να εισαγάγει στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοστώσεως για το έτος 1994 [μπορούσε] να προσδιοριστεί με την εφαρμογή ενός ομοιόμορφου συντελεστή μειώσεως στην ποσότητα αναφοράς του επιχειρηματία» και ότι ο εν λόγω κανονι-

σμός είχε ως άμεσο και απευθείας αποτέλεσμα ότι παρείχε τη δυνατότητα σε κάθε επιχειρηματία να προσδιορίσει την οριστική ποσότητα που θα του χορηγηθεί ατομικά (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψη 32).

- 46 Έκρινε ότι κακώς επίσης το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε στην απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Νοεμβρίου 1990, C-354/87, Weddel κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. I-3847), για να κρίνει, με τη σκέψη 41 της αποφάσεως Comafrica, ότι ο κανονισμός 3190/93 έπρεπε να αναλυθεί ως δέσμη ατομικών αποφάσεων που απευθύνονται σε κάθε επιχειρηματία, πληροφρώντας τον, στην πραγματικότητα, για τις ακριβείς ποσότητες που θα δικαιούνταν να εισαγάγει το 1994 (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψη 38).

Διαδικασία

- 47 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Οκτωβρίου 1995 (T-198/95), στις 23 Οκτωβρίου 1996 (T-171/96), στις 5 Αυγούστου 1997 (T-230/97), στις 20 Οκτωβρίου 1998 (T-174/98) και στις 8 Οκτωβρίου 1999 (T-225/99), οι προσφεύγουσες άσκησαν τις παρούσες προσφυγές κατά, αντιστοίχως, των κανονισμών 1869/95, 1561/96, 1155/97, 1721/98 και 1586/99 (στο εξής: προσβαλλόμενοι κανονισμοί).
- 48 Με διατάξεις της 28ης Μαΐου 1997 στις υποθέσεις T-198/95 (στην οποία είχε ήδη περατωθεί η έγγραφη διαδικασία) και T-171/96, της 24ης Σεπτεμβρίου 1997 στην υπόθεση T-230/97 και της 12ης Ιανουαρίου 1999 στην υπόθεση T-174/98, το Πρωτοδικείο ανέστειλε τη διαδικασία στις εν λόγω υποθέσεις μέχρι την έκδοση της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-73/97 P.

- 49 Με έγγραφο της 2ας Φεβρουαρίου 1999 στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96, T-230/97 και T-174/98, το Πρωτοδικείο κάλεσε τις προσφεύγουσες να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί των συνεπειών που πρέπει να αντληθούν από την προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., όσον αφορά την εξακολούθηση της διαδικασίας στις παρούσες υποθέσεις. Αφού οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους, η έγγραφη διαδικασία συνεχίσθηκε και περατώθηκε στις υποθέσεις T-171/96, T-230/97 και T-174/98.
- 50 Με δικόγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Μαρτίου 1996, στις 13 Φεβρουαρίου 1997 και στις 24 Οκτωβρίου 1997, η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησε να παρέμβει στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96 και T-230/97, αντιστοίχως, υπέρ της Επιτροπής.
- 51 Το Βασίλειο της Ισπανίας ζήτησε επίσης να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής με δικόγραφα που πρωτοκολλήθηκαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Δεκεμβρίου 1997 και στις 17 Φεβρουαρίου 2000 στις υποθέσεις T-230/97 και T-225/99.
- 52 Οι διάδικοι δεν προέβαλαν αντιρρήσεις ως προς τις αιτήσεις αυτές. Πάντως, οι προσφεύγουσες ζήτησαν να χαρακτηρισθούν εμπιστευτικές έναντι της Γαλλικής Δημοκρατίας στις υποθέσεις T-171/96 και T-230/97 και έναντι του Βασιλείου της Ισπανίας στις υποθέσεις T-230/97 και T-225/99 ορισμένες σελίδες ή παράγραφοι των προσφυγών τους και, ενδεχομένως, των εγγράφων που προσαρτήθηκαν στους φακέλους τους.
- 53 Έγιναν δεκτές οι αιτήσεις παρεμβάσεως όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία, με διατάξεις της 6ης Μαΐου 1996 στην υπόθεση T-198/95 και της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 στις υποθέσεις T-171/96 και T-230/97 και, προκειμένου περί του Βασιλείου της Ισπανίας, με διατάξεις της 30ής Σεπτεμβρίου 1999 και της 12ης Απριλίου 2000 στις υποθέσεις T-230/97 και T-225/99. Στις διατάξεις αυτές, το Πρωτοδικείο επιφυλά-

χθηκε ως προς την απόφαση επί των αιτήσεων χαρακτηρισμού πληροφοριών ως εμπιστευτικών, κάλεσε τη Γραμματεία να κοινοποιήσει τα μη εμπιστευτικά διαδικαστικά έγγραφα στους παρεμβαίνοντες και έταξε προθεσμία στους παρεμβαίνοντες για να ζητήσουν πρόσβαση στα εμπιστευτικά έγγραφα. Οι παρεμβαίνοντες δεν υπέβαλαν σχετική αίτηση εντός των ταχθεισών προθεσμιών.

- 54 Στην υπόθεση Τ-171/96, η Επιτροπή προέβαλε, στις 11 Ιουνίου 1999, δυνάμει του άρθρου 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ένσταση απαραδέκτου. Το Πρωτοδικείο, κρίνοντας ότι η έκδοση της προπαρατεθείσας αποφάσεως στην υπόθεση C-73/97 Ρ, Γαλλία κατά Comafica κ.λπ., που πραγματοποιήθηκε πριν από την κατάθεση του υπομνήματος αντικρούσεως, συνιστά νέο στοιχείο, αποφάσισε να αντιμετωπίσει την ένσταση απαραδέκτου ως υπόμνημα που προβάλλει νέο ισχυρισμό. Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του νέου αυτού ισχυρισμού την 1η Σεπτεμβρίου 1999.
- 55 Στις υποθέσεις Τ-230/97 και Τ-174/98, η Επιτροπή κατέθεσε ένσταση απαραδέκτου στις 10 Ιουνίου 1999, σύμφωνα με το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας. Οι προσφεύγουσες υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους επί των εν λόγω ενστάσεων απαραδέκτου, οι οποίες παραπέμφθηκαν προς εξέταση μαζί με την ουσία της υποθέσεως με διατάξεις του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 1999.
- 56 Με διάταξη του προέδρου του πέμπτου τμήματος του Πρωτοδικείου της 13ης Ιουλίου 2000, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων Τ-198/95, Τ-171/96, Τ-230/97 και Τ-174/98 προς διευκόλυνση της έγγραφης διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, λόγω της συνάφειάς τους, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας.
- 57 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία. Στο πλαίσιο των μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα.

- 58 Ειδικότερα, το Πρωτοδικείο κάλεσε την Επιτροπή να κοινοποιήσει τις διορθώσεις των ποσοτήτων αναφοράς που πραγματοποιήθηκαν για τα έτη εμπορίας 1997 και 1998 όσον αφορά την Ιταλία και τη Γερμανία και υπέβαλε ορισμένες ερωτήσεις στους διαδίκους προκειμένου να διευκρινιστούν, μεταξύ άλλων, οι αντίστοιχοι ρόλοι των αρμοδίων εθνικών αρχών και της Επιτροπής στη διόρθωση των ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών. Το Πρωτοδικείο ζήτησε από τις προσφεύγουσες να υπολογίσουν τις ζημίες που υπέστησαν και να διευκρινίσουν τον υπολογισμό τους σε σχέση με τα περιθώρια κέρδους τους. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν προς τα ανωτέρω ζητώντας τον χαρακτηρισμό ως εμπιστευτικών ορισμένων στοιχείων των απαντήσεών τους έναντι των παραεμβαινόντων.
- 59 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 5ης Οκτωβρίου 2000.
- 60 Κατά τη συνεδρίαση, διατάχθηκε η συνεκδίκηση της υποθέσεως T-225/99 με τις υποθέσεις T-198/95, T-171/96, T-230/97 και T-174/98 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως, λόγω συναφείας, σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κανονισμού Διαδικασίας, και έγιναν δεκτές οι αιτήσεις χαρακτηρισμού ορισμένων στοιχείων ως εμπιστευτικών.

Αιτήματα των διαδίκων

- 61 Στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 και T-225/99, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει τις προσφυγές τους παραδεκτές·

- να ακυρώσει τους κανονισμούς κατ' εφαρμογήν των άρθρων 173 (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 230 ΕΚ) και 174 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 231 ΕΚ), στο μέτρο που τις θίγουν ή, επικουρικώς, να ακυρώσει τους εν λόγω κανονισμούς έναντι όλων·

 - να υποχρεώσει την Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 178 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 235 ΕΚ) και του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 288, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ) να αποκαταστήσει εντόκως κάθε ζημία που προκάλεσε στις προσφεύγουσες η παράνομη έκδοση των ανωτέρω κανονισμών·

 - να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει αναγκαίο, προκειμένου να αποτιμηθεί η ζημία που υπέστησαν οι προσφεύγουσες·

 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 62 Στην υπόθεση Τ-225/99, οι προσφεύγουσες ζητούν επιπλέον από το Πρωτοδικείο να υποχρεώσει την Επιτροπή να παράσχει ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία όσον αφορά τον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς για το 1999.
- 63 Στις υποθέσεις Τ-198/95, Τ-171/96, Τ-230/97, Τ-174/98 και Τ-225/99, η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη

- 64 Στην υπόθεση T-225/99, η Επιτροπή ζητεί επίσης από το Πρωτοδικείο να απορρίψει το αίτημα περί αποδεικτικών μέσων.

- 65 Στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96 και T-230/97, η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο να απορρίψει την προσφυγή.

- 66 Στις υποθέσεις T-230/97 και T-225/99, το Βασίλειο της Ισπανίας, παρεμβαίνον, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
 - να κρίνει την προσφυγή ακυρώσεως απαράδεκτη και, επικουρικώς, αβάσιμη και να απορρίψει το αίτημα αποζημιώσεως ως αβάσιμο·

 - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού των ακυρωτικών αιτημάτων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 67 Η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι τα ακυρωτικά αιτήματα είναι απαράδεκτα. Φρονεί ότι οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί μπορούσαν να αναλυθούν ως αποφάσεις οι οποίες ελήφθησαν «υπό τη μορφή κανονισμού» και οι οποίες τις «αφορούν άμεσα και ατομικά». Οι προσφεύγουσες αποτελούσαν τμήμα κλειστού κύκλου επιχειρηματιών έκαστο μέλος του οποίου μπορούσε, θεωρητικά, να προσδιοριστεί κατά τον χρόνο της εκδόσεως εκάστου των προσβαλλομένων κανονισμών. Πάντως, καιίτοι η ύπαρξη ενός τέτοιου «κλειστού κύκλου» είναι, γενικώς, αναγκαία προϋπόθεση για την αναγνώριση ατομικού συμφέροντος, δεν αποτελεί πάντως επαρκή προϋπόθεση. Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εφαρμόζονται σε καταστάσεις προσδιοριζόμενες αντικειμενικώς και συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων εξεταζομένων κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο. Καθορίζουν συντελεστές μειώσεως/προσαρμογής που οι εθνικές αρχές οφείλουν να εφαρμόσουν σε όλους τους επιχειρηματίες. Καθορίζοντας τους συντελεστές αυτούς, η Επιτροπή έλαβε υπόψη τις συνολικές ποσότητες αναφοράς που έχουν θεσπιστεί από τις αρμόδιες εθνικές αρχές μάλλον παρά τις ποσότητες αναφοράς κάθε επιχειρηματία. Η Επιτροπή συμμερίζεται την άποψη των γενικών εισαγγελέων G. Tesaurο, στις προτάσεις του στην απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Νοεμβρίου 1989, C-244/88, Usines de déshydratation du Vexin κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1989, σ. 3811, 3819, σημείο 4), και J. Mischo, στις προτάσεις του στην απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Μαρτίου 1990, C-229/88, Cargill κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. I-1303, I-1309, σημείο 20), κατά την οποία πρέπει «τα δεδομένα που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των αποδεκτών της πράξεως να είχαν, κατά τον έναν ή τον άλλο τρόπο, καθοριστική σημασία για την ενέργεια του κοινοτικού οργάνου και να περιλαμβάνονται, επομένως, στον λόγο υπάρξεως της ίδιας της πράξεως».

- 68 Επιπλέον, τα ακυρωτικά αιτήματα είναι προδήλως απαράδεκτα ενόψει της προπαρατεθείσας αποφάσεως Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. Πράγματι, θεωρήσεις παρεμφερείς προς αυτές του Δικαστηρίου στην απόφαση εκείνη μπορούν να ισχύσουν στις υποθέσεις Τ-198/95, Τ-171/96, Τ-230/97 και Τ-174/98 και το εφαρμοστέο νομικό καθεστώς είναι το ίδιο, με την εξαίρεση ορισμένων τροποποιήσεων που δεν

αφορούν τα κριτήρια του παραδεκτού. Προκειμένου για την υπόθεση T-225/99, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, καίτοι τα καθεστώτα του 1999 και του 1993 είναι αισθητά διαφορετικά, έχουν πάντως κοινά τα χαρακτηριστικά βάσει των οποίων το Δικαστήριο έκρινε απαράδεκτη την προσφυγή στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. Κατά συνέπεια, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν αφορούν ούτε άμεσα ούτε ατομικά τις προσφεύγουσες.

69 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., το Δικαστήριο έκρινε, πρώτον, ότι ο κανονισμός 3190/93, που καθορίζει τον ενιαίο συντελεστή μείωσης για το 1994, δεν αφορούσε άμεσα τις προσφεύγουσες, διότι δεν είχε ως συνέπεια να ορίζει για τον οικείο επιχειρηματία την ποσότητα μπανανών που αυτός δικαιούνταν να εισαγάγει κατ' εφαρμογήν του εν λόγω συντελεστή στην ποσότητά του αναφοράς. Ένας επιχειρηματίας δεν ήταν σε θέση να καθορίζει την ποσότητα αναφοράς στην οποία έχει εφαρμογή ο συντελεστής μείωσης, διότι τα στοιχεία που κοινοποιούν οι επιχειρηματίες στις αρμόδιες αρχές μπορούσαν να τροποποιηθούν σε πολλές περιπτώσεις κατά τη διαδικασία του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 1442/93 πριν τον καθορισμό του εν λόγω συντελεστή, χωρίς αυτοί να έχουν λάβει γνώση.

70 Η παρατήρηση των προσφευγουσών ότι η Επιτροπή ελάμβανε, στην πράξη, λεπτομερείς αριθμούς ως προς τις ποσότητες μπανανών που εισήγαγε κάθε επιχειρηματίας, οπότε μόνο το θεσμικό αυτό όργανο καθόριζε τις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών, δεν μπορεί να οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι τα υπό κρίση αιτήματα είναι παραδεκτά. Πράγματι, όπως τόνισε το Δικαστήριο στη σκέψη 25 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 1442/93 προβλέπει ότι οι αρμόδιες αρχές γνωστοποιούν κάθε έτος στην Επιτροπή τη συνολική ποσότητα των μπανανών που έχουν διατεθεί προς εμπορία για κάθε δραστηριότητα του άρθρου 3, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, όσον αφορά τους επιχειρηματίες που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα τους. Επομένως, οι αποδείξεις που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες περί του ότι κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή αναλυτικοί αριθμοί καταδεικνύουν απλώς ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές εφαρμόζουν ορθώς την υφισταμένη νομοθεσία.

71 Δεύτερον, το Δικαστήριο, στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., έκρινε ότι ο κανονισμός 3190/93 δεν αφορούσε ατομικά τις προσφεύγουσες.

Κατά το Δικαστήριο, ο επιχειρηματίας, σε αντιδιαστολή προς τον επιχειρηματία της υποθέσεως που κατέληξε στην προπαρατεθείσα απόφαση Weddel κατά Επιτροπής, δεν είχε λάβει ποσότητα αναφοράς πριν από την έκδοση του επιδικίου κανονισμού και δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει την οριστική ποσότητα που δικαιούνταν να εισαγάγει. Επιπλέον, δεν μπορούσε να γνωρίζει τη δική του ποσότητα αναφοράς εφόσον αυτή δεν είχε προσδιοριστεί και δεν του είχε κοινοποιηθεί από το κράτος μέλος (προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψη 27). Κατά συνέπεια, η οριστική κατάσταση κάθε επιχειρηματία καθορίζεται μόλις τον χρόνο κατά τον οποίο οι αρμόδιες εθνικές αρχές του κοινοποιούν την απόφασή τους. Συναφώς, οι προσφεύγουσες δεν προσκόμισαν κανένα αποδεικτικό στοιχείο ούτε προέβαλαν κανένα επιχείρημα για να αποδείξουν ότι οι παρούσες υποθέσεις διαφέρουν από τις υποθέσεις που κατέληξαν στις προπαρατεθείσες αποφάσεις Comafrica και Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ.

- 72 Στην υπόθεση T-225/99, η Επιτροπή προσθέτει ότι το Δικαστήριο, στην προπαρατεθείσα απόφασή του Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., παρατήρησε ότι οι προσφεύγουσες μπορούσαν, στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον εθνικού δικαστηρίου, να ζητήσουν από το δικαστήριο αυτό να ελέγξει αν η οριστική ποσότητα αναφοράς τους είχε καθοριστεί σύμφωνα με το καθεστώς του 1999.
- 73 Το Βασίλειο της Ισπανίας επικαλείται, κατ' ουσίαν, τα ίδια επιχειρήματα με την Επιτροπή.
- 74 Η Γαλλική Δημοκρατία φρονεί ότι τα ακυρωτικά αιτήματα στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96 και T-230/97 είναι απαράδεκτα ενόψει της προπαρατεθείσας αποφάσεως Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ.
- 75 Οι προσφεύγουσες αντιτάσσουν ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί τις αφορούν άμεσα και ατομικά ενόψει της προπαρατεθείσας αποφάσεως Weddel κατά Επιτροπής, με την οποία το Δικαστήριο έκρινε ότι ένας κανονισμός που καθορίζει

συντελεστή μείωσης που πρέπει να εφαρμοστεί στις αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής τα οποία αφορούν τις ποσότητες βοείου κρέατος εκλεκτής ποιότητας πρέπει να αναλυθεί ως δέσμη ατομικών αποφάσεων που λαμβάνει η Επιτροπή, εκ των οποίων εκάστη επηρεάζει τη νομική κατάσταση κάθε αιτουμένου.

76 Κατ' αρχάς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι κανονισμοί τις αφορούν ατομικά και διευκρινίζουν ότι, πριν από την έκδοση των προσβαλλομένων κανονισμών, η Επιτροπή έλαβε από τα κράτη μέλη τα ονόματα και τις διευθύνσεις όλων των επιχειρηματιών καθώς και τις ποσότητες μπανανών που έκαστος εξ αυτών ισχυριζόταν ότι είχε ατομικά διαθέσει στο εμπόριο/εισαγάγει. Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν είναι, επομένως, κανονισμοί γενικής εφαρμογής αλλά έκαστος εξ αυτών συνιστά «μια δέσμη ατομικών αποφάσεων» που επηρεάζουν την έννομη κατάσταση των προσφευγουσών (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1971, 41/70 έως 44/70, International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 783, σκέψη 21). Ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή γνώριζε τέλεια ποιους επιχειρηματίες έθιγαν οι εν λόγω κανονισμοί.

77 Ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι καθόρισε τους συντελεστές μείωσης/προσαρμογής λαμβάνοντας υπόψη όχι τις ατομικές ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών αλλά συνολικές ποσότητες αναφοράς, οπότε οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί συνιστούν μέτρα γενικού χαρακτήρα που εφαρμόζονται σε κατηγορίες προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, πρέπει να απορριφθεί. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι οι συνολικές ποσότητες αναφοράς απορρέουν, πράγματι, από τις ατομικές ποσότητες αναφοράς τις οποίες καθορίζουν τα κράτη μέλη ως εκπρόσωποι της Επιτροπής:

«Κάθε απόφαση σχετική με το σύνολο αφορά πράγματι καθένα από τα συστατικά στοιχεία.»

78 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι αποτελούν τμήμα κλειστού κύκλου επιχειρηματιών και ότι πληρούν επίσης όλα τα συμπληρωματικά κριτήρια που θα μπορούσαν

να απαιτηθούν βάσει των *obiter dicta* του Δικαστηρίου. Μπορούν, επομένως, να αποδείξουν ότι «τα δεδομένα που καθιστούν δυνατό τον προσδιορισμό των αποδεκτών της πράξεως είχαν κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο καθοριστική σημασία για την ενέργεια του κοινοτικού οργάνου και περιλαμβάνονται, επομένως, στον λόγο υπάρξεως της ίδιας της πράξεως» (προπαρατεθείσες προτάσεις των γενικών εισαγγελέων G. Tesauro και J. Mischo, αντιστοίχως σημείο 4 και σημείο 20). Ακριβώς η εγγραφή στα μητρώα και η αίτηση πιστοποιητικών εισαγωγής από τους επιχειρηματίες προκάλεσαν την όλη διαδικασία απονομής των πιστοποιητικών εισαγωγής και καθορίζουν τις συνολικές ποσότητες αναφοράς καθώς και την ανάγκη να καθοριστεί ή όχι συντελεστής μειώσεως/προσαρμογής.

- 79 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η αναφορά εκ μέρους της Επιτροπής στη διάταξη του Δικαστηρίου της 24ης Μαΐου 1993, C-131/92, Arnaut κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1993, σ. I-2573), για να υποστηρίξει ότι δεν αρκεί ένα πρόσωπο να ανήκει σε κλειστό κύκλο για να το αφορά ατομικά ένας κανονισμός, δεν είναι λυσιτελής. Πράγματι, κατά τις προσφεύγουσες, στην υπόθεση που κατέληξε στη διάταξη αυτή, η επίδικη πράξη δεν ήταν μέτρο που θεσπίστηκε βάσει πληροφοριών που παρασχέθηκαν από τους επιχειρηματίες στα κράτη μέλη και, στη συνέχεια, στην Επιτροπή και στις οποίες στηρίχθηκε η τελική απόφαση. Το ίδιο συμβαίνει με τη δεύτερη απόφαση που παραθέτει η Επιτροπή, δηλαδή με την απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 1993, C-264/91, Abertal κ.λπ. κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1993, σ. I-3265), η οποία αφορούσε μέτρο γενικής ισχύος που δεν είχε ληφθεί βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που παρασχέθηκαν από τους αποδέκτες του.
- 80 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί τις αφορούν άμεσα, εφόσον αυτοί δεν αφήνουν κανένα περιθώριο εκτιμήσεως στα κράτη μέλη στα οποία απευθύνονται (προπαρατεθείσα απόφαση International Fruit Company κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψεις 23 έως 28).
- 81 Στην απόφαση Comafrica το Πρωτοδικείο έκρινε παραδεκτή παρεμφερή προσφυγή που άσκησαν οι προσφεύγουσες όσον αφορά τον συντελεστή μειώσεως για το έτος εμπορίας 1994. Στις υποθέσεις Τ-198/95, Τ-171/96, Τ-230/97 και Τ-174/98, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί τις αφορούν άμεσα και ατομικά διότι έχουν ως αντικείμενο, όπως αναφέρει ο τίτλος τους, «τον καθορισμό

της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία». Έκαστος των κανονισμών αυτών συνιστά, εκ πρώτης όψεως, δέσμη αποφάσεων που ελήφθησαν υπό τη μορφή κανονισμού.

- 82 Οι παρούσες υποθέσεις διακρίνονται εν πάση περιπτώσει από την υπόθεση που κατέληξε στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ.
- 83 Όσον αφορά το ζήτημα της άμεσης εφαρμογής του κανονισμού 3190/93, εξετάστηκε από το Δικαστήριο στην προπαρατεθείσα απόφασή του Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. Το ζήτημα όμως αν ο κανονισμός αυτός αφορούσε άμεσα τις προσφεύγουσες δεν αμφισβητήθηκε ούτε από την Επιτροπή στον πρώτο βαθμό δικαιοδοσίας ούτε από την Επιτροπή και τη Γαλλική Δημοκρατία στο πλαίσιο της αναιρέσεως. Στην πραγματικότητα, ο γενικός εισαγγελέας J. Mischo εξέτασε για πρώτη φορά το σημείο αυτό στις προτάσεις του στην προπαρατεθείσα υπόθεση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. (Συλλογή 1999, σ. I-187). Η απόφαση του Δικαστηρίου και οι προτάσεις του γενικού εισαγγελέα θα είχαν, κατά συνέπεια, διατυπωθεί καθ' υπέρβαση των αρμοδιοτήτων τους, επί πραγματικών και νομικών στοιχείων που δεν αμφισβητήθηκαν από τους διαδίκους. Οι προσφεύγουσες δεν είχαν κληθεί να λάβουν θέση επί των νέων αυτών σημείων. Επιπλέον, υπάρχει κατάφωρη παραβίαση των «θεμελιωδών δικαιωμάτων άμυνας και της αρχής της ισότητας του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών» που διατυπώνεται και στην πρόσφατη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ιδίως στην απόφασή του της 30ής Οκτωβρίου 1991, *Borgers κατά Βελγίου*, série A, 214/B.
- 84 Το ζήτημα αν οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αφορούν άμεσα τις προσφεύγουσες αποτελεί τον πυρήνα των υπό κρίση υποθέσεων. Το κύριο επιχείρημα που προβάλλει συναφώς η Επιτροπή στην ένσταση απαραδέκτου που ήγειρε, κατά το οποίο δεν καθόριζε άμεσα τις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών, δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 85 Πράγματι, υπήρξαν παρεξηγήσεις όσον αφορά την πρακτική της ετήσιας απονομής των δικαιωμάτων εισαγωγής δασμών εντός της Κοινότητας. Σε αντιδιαστολή προς

ό,τι έγινε δεκτό κατά τη διαδικασία στις υποθέσεις που κατέληξαν στις προπαρατεθείσες αποφάσεις Comafica και Γαλλία κατά Comafica κ.λπ., η Επιτροπή διαδραματίζει άμεσο ρόλο κατά τον έλεγχο και την εξακρίβωση των αριθμητικών στοιχείων κάθε επιχειρηματία και, μεταξύ άλλων, κατά τον καθορισμό των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς. Συναφώς, το Πρωτοδικείο πρέπει να διατάξει αποδεικτικό μέσο σύμφωνα με το άρθρο 65 του Κανονισμού Διαδικασίας για να διευκρινίσει τα πραγματικά περιστατικά και, ιδίως, τον ρόλο της Επιτροπής εν προκειμένω.

- 86 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή παρεμβαίνει άμεσα κατά την εξακρίβωση της εγκυρότητας των αιτήσεων ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών. Οι επιχειρηματίες προκαλούν την έναρξη της διαδικασίας καθόσον εγγράφονται κατ' αρχάς στα μητρώα των αρμοδίων αρχών της επιλογής τους. Στη συνέχεια, δηλώνουν, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1442/93, για το καθεστώς του 1993, και 5 του κανονισμού 2362/98, για το καθεστώς του 1999, τις δραστηριότητες διαθέσεως στο εμπόριο και εισαγωγής στις οποίες προέβησαν κατά την περίοδο αναφοράς. Όλες οι αιτήσεις που απευθύνονταν στην ενιαία αρμόδια εθνική αρχή συγκεντρώνονταν και διαβιβάζονταν στην Επιτροπή πριν από μια συγκεκριμένη ημερομηνία.
- 87 Η Επιτροπή προσθέτει τις ποσότητες αναφοράς που δηλώνονται σωστά από κάθε κράτος μέλος και αν το σύνολο υπερβαίνει τη διαθέσιμη για το έτος ποσόστωση, καθορίζει συντελεστή μειώσεως/προσαρμογής ομοιόμορφο ή ενιαίο που πρέπει να εφαρμοστεί στην προσωρινή ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία προκειμένου να καθορίσει τα δικαιώματα που θα χορηγηθούν σε έκαστο εξ αυτών, κατ' εφαρμογήν των άρθρων 6 του κανονισμού 1442/93 για το καθεστώς του 1993, και 6 του κανονισμού 2362/98, για το καθεστώς του 1999. Το πραγματικό πρόβλημα έγκειται στην εγκυρότητα των δηλώσεων των επιχειρηματιών. Όσον αφορά το καθεστώς του 1993, αφού η Επιτροπή λάβει από τα κράτη μέλη τις ποσότητες αναφοράς, κινεί διαδικασία εξακρίβωσης. Σε αντιδιαστολή προς ό,τι προβλήθηκε με την αναιρέση στην υπόθεση που κατέληξε στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafica κ.λπ., η Επιτροπή δεν προβαίνει, στο πλαίσιο της εξακρίβωσης αυτής, σε έλεγχο βάσει των συνολικών αριθμών κάθε κράτους μέλους, αλλά βάσει των αναλυτικών αριθμών που αφορούν κάθε επιχειρηματία και κάθε λειτουργία του άρθρου 3, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93. Δεν μπορούσε να πραγματοποιήσει τον έλεγχο αυτό χωρίς να προσφύγει στις αναλυτικές δηλώσεις των διαφόρων επιχειρηματιών.

- 88 Οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών ήσαν σε θέση να εντοπίσουν τις διπλές μετρήσεις που οφείλονται σε διπλές δηλώσεις για την ίδια ποσότητα μπανανών μόνο στην περίπτωση κατά την οποία οι δύο οικείοι επιχειρηματίες είχαν πραγματοποιήσει τις δηλώσεις τους σε μία και την ίδια αρχή. Η άμεση εμπλοκή της Επιτροπής δικαιολογείται από το γεγονός ότι δεν ήταν δυνατό να εντοπιστούν οι διπλές μετρήσεις όταν οι δηλώσεις είχαν υποβληθεί σε διαφορετικές αρχές. Κατά τις προσφεύγουσες, η Επιτροπή όφειλε επομένως να κατευθύνει και να οργανώσει την εξακρίβωση του κύρους των αιτήσεων ποσοτήτων αναφοράς. Τα κράτη μέλη ενεργούν απλώς για λογαριασμό της Επιτροπής όταν προβαίνουν σε έρευνες (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Οκτωβρίου 1995, C-478/93, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3081). Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι, για παράδειγμα, όταν η Επιτροπή φρονεί ότι μια αρμόδια εθνική αρχή δεν έχει πραγματοποιήσει ικανοποιητική εργασία, μπορεί να επιβάλει την άποψή της τροποποιώντας μονομερώς την ποσότητα αναφοράς που απένειμε η αρχή αυτή για έναν συγκεκριμένο επιχειρηματία.
- 89 Στην πράξη, η Επιτροπή αντιμετωπίζει κάθε χρόνο μεγάλες δυσκολίες προκειμένου να καθορίσει την ακριβή ποσότητα των επιτρεπομένων ποσοτήτων αναφοράς. Καθορίζει έναν προσωρινό συντελεστή μείωσης/προσαρμογής, προκειμένου, όπως διευκρινίζεται στα προοίμια των κανονισμών που καθορίζουν τους συντελεστές αυτούς, να κερδίσει χρόνο για να εξακριβώσει το βάσιμο των αιτήσεων των επιχειρηματιών όταν καθίσταται εμφανές ότι υπήρξαν περιπτώσεις διπλής μετρήσεως.
- 90 Οι ποσότητες αναφοράς που γίνονται τελικώς δεκτές για κάθε επιχειρηματία καθορίζονται για συγκεκριμένη περίοδο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η εγκυρότητα των δηλώσεων εξακριβώνεται πολύ νωρίς και, στην περίπτωση αυτή, οι δηλώσεις αυτές επικυρώνονται από την οικεία αρμόδια εθνική αρχή. Σε άλλες περιπτώσεις, οι επιχειρηματίες ενημερώνονται για τις οριστικές ποσότητες αναφοράς μόλις τον χρόνο κατά τον οποίο οι αρμόδιες εθνικές αρχές τους κοινοποιούν επισήμως τον οριστικό συντελεστή μείωσης/προσαρμογής και τα δικαιώματά τους εισαγωγής. Εντούτοις, η Επιτροπή καθορίζει τελευταία τις οριστικές ποσότητες αναφοράς κάθε κατ' ιδίαν επιχειρηματία. Καθορίζει την ποσότητα αναφοράς στο επίπεδο της Κοινότητας και τους όγκους των δασμολογικών ποσοστώσεων και στη συνέχεια, βάσει των στοιχείων αυτών, τον συντελεστή μείωσης/προσαρμογής. Η Επιτροπή δεν

μπορεί να καθορίσει την ποσότητα αναφοράς στο επίπεδο της Κοινότητας χωρίς να έχει ορίσει τις συνολικές και ατομικές ποσότητες αναφοράς. Η Επιτροπή παραδέχθηκε την άμεση αυτή εμπλοκή στα σημεία 22 έως 39 του υπομνήματος αντικρούσεως στην υπόθεση Τ-174/98.

- 91 Οι προσφεύγουσες προβάλλουν ότι το επιχειρημά τους ότι η Επιτροπή στηρίζεται στις ατομικές ποσότητες αναφοράς επιβεβαιώνεται από το άρθρο 6 του κανονισμού 2362/98, το οποίο προβλέπει ότι οι αρμόδιες εθνικές αρχές κοινοποιούν σ' αυτήν, ιδίως, «για κάθε εμπορικό φορέα, την ένδειξη των ποσοτήτων μπανανών που εισήγαγε πράγματι κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς». Λαμβανομένων υπόψη των πληροφοριακών αυτών στοιχείων και ανάλογα με τον συνολικό όγκο των δασμολογικών ποσοστώσεων, η Επιτροπή καθορίζει, εφόσον υπάρχει ανάγκη, ενιαίο συντελεστή προσαρμογής που πρέπει να εφαρμοστεί στην προσωρινή ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία. Πράγματι, η πρόβλεψη του καθεστώτος του 1999 και, ειδικότερα, η θέσπιση του άρθρου 6 του κανονισμού 2362/98 επιβεβαιώνουν την πρακτική που ακολουθούνταν στο πλαίσιο του καθεστώτος του 1993.
- 92 Οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι, στην προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafica κ.λπ., το Δικαστήριο δεν αποφάνθηκε ως προς το αν η Επιτροπή καθορίζει τις ατομικές ποσότητες αναφοράς. Έκρινε απλώς ότι οι επιχειρηματίες δεν γνωρίζουν το ύψος των ποσοτήτων αναφοράς τους πριν από τον καθορισμό του συντελεστή μειώσεως. Όμως, παρά την ελλιπή αυτή γνώση, η απόφαση της Επιτροπής που ορίζει τις ποσότητες αναφοράς συνιστά πράξη που αφορά άμεσα και ατομικά τις προσφεύγουσες.
- 93 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, τέλος, ότι αν τα ακυρωτικά τους αιτήματα κρίνονταν απαράδεκτα θα στερούνταν κάθε ενδίκου βοηθήματος, δεδομένου ότι, στο πλαίσιο ενδίκου βοηθήματος εντός των κρατών μελών στον οποίων τα μητρώα έχουν εγγραφεί, δεν θα μπορούσε να εξεταστεί το ζήτημα των καταχρηστικών δηλώσεων ή των σφαλμάτων που διαπράχθηκαν σε άλλα κράτη μέλη και της ανεπάρκειας του ελέγχου και της επαληθεύσεως που πραγματοποιήθηκαν από την Επιτροπή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 94 Το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης παρέχει στους ιδιώτες το δικαίωμα να προσβάλλουν κάθε απόφαση η οποία, αν και έχει εκδοθεί υπό τη μορφή κανονισμού, τους αφορά άμεσα και ατομικά. Ο σκοπός της διατάξεως αυτής είναι, ιδίως, να εμποδίζει τα κοινοτικά όργανα να αποκλείουν, με την απλή επιλογή της μορφής του κανονισμού, τη δυνατότητα των ιδιωτών να ασκούν προσφυγή κατ' αποφάσεως που τους αφορά άμεσα και ατομικά και να διασαφηνίσει έτσι ότι η επιλογή της μορφής δεν μπορεί να μεταβάλλει τη φύση μιας πράξεως (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 1997, T-47/95, *Tertres rouges* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. II-481, σκέψη 39).
- 95 Εν προκειμένω, πρέπει να εξεταστεί, πρώτον, αν οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αφορούν άμεσα τις προσφεύγουσες.

Επί του ζητήματος αν οι κανονισμοί αφορούν άμεσα τις προσφεύγουσες

- 96 Κατά πάγια νομολογία, για να αφορά άμεσα έναν ιδιώτη προσφεύγοντα, κατά την έννοια του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, η προσβαλλομένη κοινοτική πράξη πρέπει να παράγει άμεσα τα αποτελέσματά της στη νομική κατάσταση του ενδιαφερομένου και η εφαρμογή της να έχει χαρακτήρα καθαρά αυτόματο και να απορρέει αποκλειστικά από την κοινοτική ρύθμιση, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 2000, T-69/99, *DSTV* κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-4039, σκέψη 24).
- 97 Σημειώνεται ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς των προσφευγουσών, το ζήτημα αν ο κανονισμός 3190/93 τις αφορούσε άμεσα δεν εξετάστηκε από το Δικαστήριο στην προπαρατεθείσα απόφασή του Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. Από τη σκέψη 42 της απόφάσεως Comafrica προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τον

ισχυρισμό των προσφευγουσών ότι ο κανονισμός αυτός τις αφορούσε άμεσα, οπότε το ζήτημα αυτό δεν μπορούσε να αποτελέσει το αντικείμενο αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου. Επιπλέον, από την προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ. και, κυρίως, από τις σκέψεις 10, 38 και 39, προκύπτει σαφώς ότι η αναιρέση περιοριζόταν στο ζήτημα αν ο επίμαχος κανονισμός αφορούσε ατομικά τις προσφεύγουσες.

- 98 Το αντικείμενο των προσβαλλόμενων κανονισμών είναι ο καθορισμός, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1442/93 και του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 2362/98, ομοιόμορφου ή ενιαίου συντελεστή μειώσεως/προσαρμογής που πρέπει να εφαρμοστεί στις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών προκειμένου να καταστούν σύμφωνες προς τον όγκο των δασμολογικών ποσοτώσεων για τα έτη 1995 έως 1999. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές δεν έχουν, κατά συνέπεια, καμία ευχέρεια επιλογής ή κανένα περιθώριο χειρισμών όσον αφορά την εφαρμογή των συντελεστών αυτών. Πρέπει να τους θέσουν σε εφαρμογή εντελώς αυτόματα, χωρίς εφαρμογή άλλων παρεμβαλλομένων κανόνων. Επομένως, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αφορούν άμεσα τις προσφεύγουσες.

Επί του ζητήματος αν οι κανονισμοί αφορούν ατομικά τις προσφεύγουσες

- 99 Η νομολογία έχει διευκρινίσει ότι το κριτήριο της διακρίσεως μεταξύ ενός κανονισμού και μιας αποφάσεως πρέπει να αναζητείται στη γενική ή όχι ισχύ της εν λόγω πράξεως (βλ., για παράδειγμα, τη διάταξη του Δικαστηρίου της 12ης Ιουλίου 1993, C-168/93, Gibraltar και Gibraltar Development κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1993, σ. I-4009, σκέψη 11, και τις διατάξεις του Πρωτοδικείου της 19ης Ιουνίου 1995, T-107/94, Kik κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1717, σκέψη 35, και της 26ης Μαρτίου 1999, T-114/906, Biscuiterie-Confiserie LOR και Confiserie du Tech κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-913, σκέψη 26). Μια πράξη έχει γενική ισχύ εάν εφαρμόζεται σε καταστάσεις που προσδιορίζονται αντικειμενικά και παράγει τα έννομα αποτελέσματά της έναντι κατηγοριών προσώπων που καθορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο (βλ. τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 6ης Οκτωβρίου 1982, 307/81, Alysuisse Italia κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1982, σ. 3463, σκέψη 9, και της 2ας Απριλίου 1998, C-321/95 P, Greenpeace Council κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. I-1651, σκέψη 28· προπαρατεθείσα διάταξη Kik κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, σκέψη 35).

- 100 Εξάλλου, κατά πάγια νομολογία, η γενική ισχύς και, επομένως, ο κανονιστικός χαρακτήρας μιας πράξεως δεν θίγεται από τη δυνατότητα, κατά το μάλλον ή ήττον, ακριβούς προσδιορισμού του αριθμού ή ακόμα και της ταυτότητας των υποκειμένων δικαίου επί των οποίων εφαρμόζεται σε μια δεδομένη στιγμή, εφόσον διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή αυτή πραγματοποιείται δυνάμει αντικειμενικής νομικής ή πραγματικής καταστάσεως καθοριζόμενης από την πράξη σε σχέση με τον σκοπό που αυτή επιδιώκει (βλ. διάταξη του Πρωτοδικείου της 29ης Ιουνίου 1995, T-183/94, *Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, σ. II-1941, σκέψη 48).
- 101 Επιπλέον, δεν αποκλείεται, υπό ορισμένες περιστάσεις, οι διατάξεις κανονιστικής πράξεως οι οποίες έχουν εφαρμογή στο σύνολο των ενδιαφερομένων επιχειρηματιών να αφορούν ενδεχομένως ατομικά ορισμένους επιχειρηματίες (βλ. αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 1991, C-358/89, *Extramet Industrie κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1991, σ. I-2501, σκέψη 13, και της 18ης Μαΐου 1994, C-309/89, *Codorniu κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 1994, σ. I-1853, σκέψη 19). Σε μια τέτοια περίπτωση, επομένως, μια κοινοτική πράξη μπορεί να έχει κανονιστικό χαρακτήρα και, ως προς ορισμένους ενδιαφερομένους επιχειρηματίες, χαρακτήρα αποφάσεως (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-481/93 και T-484/93, *Exporteurs in Levende Varkens κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, σ. II-2941, σκέψη 50). Πάντως, ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να υποστηρίξει ότι η επίμαχη πράξη το αφορά ατομικά μόνο όταν το θίγει λόγω ορισμένων ειδικών χαρακτηριστικών του ή μιας πραγματικής καταστάσεως που το χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση *Codorniu κατά Συμβουλίου*, σκέψη 20, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Απριλίου 1995, T-12/93, *CCE de Vitteil κ.λπ. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1995, σ. II-1247, σκέψη 36). Εν προκειμένω όμως οι προσφεύγουσες δεν αποδεικνύουν ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί τις θίγουν λόγω ορισμένων ειδικών ιδιοτήτων τους ή μιας πραγματικής καταστάσεως που τις χαρακτηρίζει σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο υπό την έννοια της προαναφερθείσας νομολογίας.
- 102 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες αμφισβητούν την κανονιστική φύση των προσβαλλόμενων κανονισμών και ισχυρίζονται ότι, παρά την προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά *Comafrica κ.λπ.*, έκαστος των κανονισμών αυτών πρέπει να αναλυθεί ως «μια δέσμη ατομικών αποφάσεων» που θίγουν τη νομική τους κατάσταση ως μελών ενός κλειστού και περιορισμένου κύκλου ενδιαφερομένων επιχειρηματιών. Η Επιτροπή είχε λάβει από τις αρμόδιες εθνικές αρχές ατομικά στοιχεία

που αφορούν όλους τους επιχειρηματίες, ιδίως τις ποσότητες μπανανών που έκαστος εξ αυτών ισχυριζόταν ότι είχε διαθέσει στο εμπόριο/εισαγάγει. Κατά τις προσφεύγουσες, αφού επαλήθευσε και διόρθωσε, σε συνεργασία με τις εθνικές αρχές, τις ατομικές ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών, η Επιτροπή καθόρισε τις οριστικές ποσότητες τους αναφοράς. Στη συνέχεια, εξέδωσε τους προσβαλλόμενους κανονισμούς διότι η οριστική ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία υπερέβαινε τους όγκους των δασμολογικών ποσοστώσεων, με συνέπεια η εν λόγω υπέρβαση να συνιστά τον λόγο εκδόσεως των κανονισμών αυτών. Με την έκδοση των εν λόγω κανονισμών, η Επιτροπή δεν θέσπισε, κατά συνέπεια, μέτρα γενικής ισχύος, αλλά μια σειρά αποφάσεων που καθορίζουν τις ποσότητες μπανανών που πρέπει να απονεμηθούν σε κάθε κατ' ιδίαν επιχειρηματία.

- 103 Από τις απαντήσεις των διαδίκων στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου πριν από τη συνεδρίαση και από τα έγγραφα που προσκομίστηκαν κατόπιν αιτήσεως του Πρωτοδικείου (βλ. σκέψεις 57 και 58 ανωτέρω) προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο, από κοινού με τις αρμόδιες εθνικές αρχές, κατά την εξακρίβωση και τη διόρθωση των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών προκειμένου να εξαλείψει τις περιπτώσεις διπλής μετρήσεως. Προς τον σκοπό αυτόν λαμβάνει από τα κράτη μέλη, ιδίως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4, παράγραφος 5, του κανονισμού 1442/93 και του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού 2362/98, έναν κατάλογο των επιχειρηματιών που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα τους, καθώς και τις ποσότητες που οι επιχειρηματίες αυτοί έχουν διαθέσει στο εμπόριο/εισαγάγει. Ο ενεργητικός αυτός ρόλος της Επιτροπής καταδεικνύεται, για παράδειγμα, με το έγγραφο της 23ης Ιανουαρίου 1999 του κ. Mildon, διευθυντή στη Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της Επιτροπής, που απευθυνόταν στον Dr. Markert, του Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung (ομοσπονδιακού οργανισμού για τη γεωργία και τη διατροφή), σχετικά με τον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς για το έτος 1997. Το έγγραφο αυτό αφορούσε, μεταξύ άλλων, τη διοργάνωση συνεδριάσεως μεταξύ τεσσάρων υπαλλήλων της διευθύνσεως και όλων των υπαλλήλων του οργανισμού αυτού που είχαν εμπλακεί στον υπολογισμό των ποσοτήτων αναφοράς. Ο κ. Mildon ζήτησε, ειδικότερα, την κοινοποίηση ειδικών εγγράφων που αφορούν τη διάθεση στο εμπόριο μπανανών το 1995 και σχετικών με 12 επιχειρηματίες που αναφέρονταν ονομαστικά καθώς και τον κατάλογο των επιχειρηματιών στους οποίους αυτοί πώλησαν μπανάνες. Ο κ. Mildon ζήτησε επίσης από τον επίμαχο οργανισμό τα ονόματα των επιχειρηματιών από τους οποίους 30 επιχειρηματίες της κατηγορίας Α, που ασκούν τις δραστηριότητες που περιγράφονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 1442/93, αγόρασαν τις μπανάνες που περιλαμβάνονται στις ποσότητες αναφοράς τους προβαίνοντας σε διάκριση ανάλογα με το αν οι επιχειρηματίες αυτοί άσκησαν

αποκλειστικά τις δραστηριότητες που περιγράφονται στο στοιχείο γ', ή τις δραστηριότητες που περιγράφονται στα στοιχεία β' και γ', διευκρινίζοντας τις αντίστοιχες ποσότητες. Από τον φάκελο προκύπτει ότι το έγγραφο του κ. Mildon είναι αντιπροσωπευτικό του σημαντικού ρόλου που διαδραματίζει η Επιτροπή στην εξακρίβωση των ποσοτήτων αναφοράς των κατ' ιδίαν επιχειρηματιών. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή λαμβάνει ετησίως αριθμούς σχετικούς με τους κατ' ιδίαν επιχειρηματίες και εμπλέκεται σε μεγάλο βαθμό στην επαλήθευση των αριθμών αυτών, μόνη ή σε συνεργασία με τις αρμόδιες εθνικές αρχές, προκειμένου να εντοπίσει και να εξαλείψει τις περιπτώσεις διπλής μετρήσεως.

- 104 Πρέπει να τονιστεί ότι, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού κανονισμού 1442/93 και του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 2362/98, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να καθορίσει συντελεστή μείωσης/προσαρμογής εάν η συνολική κοινοτική ποσότητα αναφοράς υπερβαίνει την ποσότητα της δασμολογικής ποσοτώσεως (στο καθεστώς του 1993) ή των δασμολογικών ποσοτώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (στο καθεστώς του 1999) προκειμένου να εξαλείψει το πλεόνασμα αυτό. Κατά συνέπεια, η ύπαρξη ακριβώς του πλεονάσματος αυτού προκάλεσε την έκδοση των κανονισμών που καθορίζουν συντελεστές μείωσης/προσαρμογής. Οι συντελεστές που καθορίζονται κατά τον τρόπο αυτόν επηρεάζουν ομοιόμορφα όλους τους επιχειρηματίες των διαφόρων κατηγοριών στο πλαίσιο του καθεστώτος του 1993 και τους παραδοσιακούς εμπορικούς φορείς στο πλαίσιο του καθεστώτος του 1999.
- 105 Πάντως, η παρέμβαση της Επιτροπής στην εξακρίβωση και τη διόρθωση ορισμένων ατομικών ποσοτήτων αναφοράς ή ακόμη όλων των ποσοτήτων αναφοράς, προκειμένου να καθορίσει ακριβώς τη συνολική κοινοτική ποσότητα αναφοράς δεν σημαίνει ότι το κοινοτικό όργανο, κατά την έκδοση των κανονισμών που καθορίζουν συντελεστές μείωσης/προσαρμογής κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1442/93 και του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 2362/98, αποφασίζει για τη συνέχεια που θα δώσει σε κάθε κατατεθείσα αίτηση.
- 106 Επιπλέον, οι ρόλοι που διαδραματίζει η Επιτροπή μέσω του καθορισμού, αφενός, των επιδίκων συντελεστών μείωσης/προσαρμογής και, αφετέρου, του επίμαχου συντελεστή στην υπόθεση που κατέληξε στην προπαρατεθείσα απόφαση Weddel κατά Επιτροπής, δεν είναι παρεμφερείς. Στις σκέψεις 20 έως 22 της αποφάσεως εκείνης, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι ο επίδικος κανονισμός είχε εκδοθεί ενόψει ποσοτήτων βοείου κρέατος για τις οποίες είχαν κατατεθεί ατομικές αιτήσεις πιστοποιητικών εισαγωγής στις οποίες δεν μπορούσε να προστεθεί καμία νέα αίτηση. Το

Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 35 της προπαρατεθείσας απόφασης Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., ότι, «εκδίδοντας τον [επίδικο στην προπαρατεθείσα απόφαση Weddel κατά Επιτροπής] κανονισμό, η Επιτροπή έκανε χρήση της δυνατότητας που προβλέπει το άρθρο 15, παράγραφος 6, στοιχείο δ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2377/80 [...], σύμφωνα με το οποίο η Επιτροπή αποφασίζει σε ποιο μέτρο μπορεί να δοθεί συνέχεια στις αιτήσεις εκδόσεως πιστοποιητικών και καθορίζει ενιαίο ποσοστό μείωσης των ζητούμενων ποσοτήτων όταν οι ποσότητες για τις οποίες έχουν ζητηθεί πιστοποιητικά υπερβαίνουν τις διαθέσιμες ποσότητες». Αντιθέτως, στις παρούσες υποθέσεις, ο σκοπός και η έννομη συνέπεια της εκδόσεως των προσβαλλομένων κανονισμών δεν είναι να αποφασιστεί η συνέχεια που θα δοθεί στις ατομικές αιτήσεις των επιχειρηματιών προς τις αρμόδιες εθνικές αρχές, αλλά να αντληθούν οι συνέπειες, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1442/93 και του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 2362/98, μιας αντικειμενικής πραγματικής καταστάσεως που τείνει στην ύπαρξη πλεονάσματος της συνολικής κοινοτικής ποσότητας αναφοράς σε σχέση με τον όγκο της δασμολογικής ποσοστώσεως (στο καθεστώς του 1993) και των δασμολογικών ποσοστώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (στο καθεστώς του 1999). Η ορθότητα της αναλύσεως αυτής δεν μπορεί να αμφισβητηθεί από το γεγονός ότι η τροποποίηση των οριστικών ποσοτήτων αναφοράς των επιχειρηματιών που προκύπτει από την εφαρμογή, από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, των συντελεστών μείωσης/προσαρμογής θα μπορούσε να έχει προβλέψιμο χαρακτήρα. Οι αρμόδιες εθνικές αρχές καθορίζουν την ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία και γνωστοποιούν την ποσότητα αυτή στον επιχειρηματία αυτόν (βλ. άρθρο 6, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1442/93 και άρθρο 6, παράγραφος 4, του κανονισμού 2362/98).

107 Από τις απαντήσεις στις γραπτές και προφορικές ερωτήσεις που υποβλήθηκαν στους διαδίκους προκύπτει ότι οι επιχειρηματίες δεν ενημερώνονται επισήμως ούτε από τις αρμόδιες εθνικές αρχές ούτε από την Επιτροπή ως προς το ύψος των οριστικών ποσοτήτων τους αναφοράς πριν από τον καθορισμό και τη δημοσίευση του συντελεστή μείωσης/προσαρμογής. Στο μέτρο που ορισμένοι επιχειρηματίες έχουν ενημερωθεί, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το γεγονός αυτό δεν οφείλεται στην εφαρμογή του άρθρου 5 του κανονισμού 1442/93 ή του άρθρου 6 του κανονισμού 2362/98, αλλά στις προσωπικές επαφές μεταξύ των επιχειρηματιών αυτών και των αρμοδίων εθνικών αρχών. Επομένως, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί δεν παρέχουν στους επιχειρηματίες τη δυνατότητα να προσδιορίσουν τις οριστικές ποσότητες που θα τους χορηγηθούν ατομικά (βλ. την προπαρατεθείσα απόφαση Γαλλία κατά Comafrica κ.λπ., σκέψη 32).

108 Επομένως, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί εμφανίζονται ως μέτρα γενικής ισχύος, υπό την έννοια του άρθρου 189, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 249,

δεύτερο εδάφιο, ΕΚ). Εφαρμόζονται σε καταστάσεις που προσδιορίζονται αντικειμενικά και συνεπάγονται έννομα αποτελέσματα έναντι κατηγοριών προσώπων που ορίζονται κατά τρόπο γενικό και αφηρημένο, δηλαδή σε όλους τους επιχειρηματίες των κατηγοριών Α και Β (στο καθεστώς του 1993) ή σε όλους τους παραδοσιακούς εμπορικούς φορείς (στο καθεστώς του 1999).

- 109 Επομένως, οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί έχουν, από τη φύση τους, χαρακτήρα γενικής ισχύος και δεν συνιστούν αποφάσεις υπό την έννοια του άρθρου 189, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 110 Από το σύνολο των σκέψεων αυτών προκύπτει επίσης ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί αφορούν τις προσφεύγουσες ατομικώς. Επειδή οι προσφεύγουσες δεν πληρούν μια από τις προϋποθέσεις του παραδεκτού που θέτει το άρθρο 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης, οι παρούσες προσφυγές πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτες.
- 111 Όσον αφορά το επιχείρημα που αντλείται από την έλλειψη εθνικού ενδίκου βοηθήματος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μια τέτοια περίπτωση, και αν ακόμη υποτεθεί ότι αποδεικνύεται, δεν μπορεί να δικαιολογήσει τροποποίηση του συστήματος των μέσων ένδικης προστασίας και των διαδικασιών το οποίο θεσπίζει η Συνθήκη μέσω νομολογιακής ερμηνείας. Η περίπτωση αυτή δεν παρέχει σε καμία περίπτωση τη δυνατότητα να θεωρούνται παραδεκτές προσφυγές ακυρώσεως που ασκούν φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης (διάταξη του Δικαστηρίου της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-10/95 P, Asocarne κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. I-4149, σκέψη 26).
- 112 Τέλος, στις πέντε υποθέσεις, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο να διατάξει αποδεικτικά μέσα προκειμένου να διευκρινιστούν τα πραγματικά περιστατικά και η διαδικασία. Στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να εκτιμήσει τη λυσιτέλεια των μέσων αυτών (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Ιουλίου 1999, T-112/96 και T-115/96, Séché κατά Επιτροπής, Συλλογή Υπ. Υπ. 1999, σ. I-A-115

και Π-623, σκέψη 284). Λαμβανομένων όμως υπόψη των απαντήσεων στις ερωτήσεις που υποβλήθηκαν στους διαδίκους και κατόπιν εξετάσεως των εγγράφων που κοινοποίησε η Επιτροπή σχετικά με τις διορθώσεις των ποσοτήτων αναφοράς στις οποίες προέβη η Επιτροπή (βλ. σκέψεις 57 και 58 ανωτέρω), το Πρωτοδικείο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είναι αναγκαία η διεξαγωγή αποδείξεων προκειμένου να αποφανθεί επί των παρουσών διαφορών και, κατά συνέπεια, δεν υπάρχει λόγος να δώσει ευνοϊκή συνέχεια στις αιτήσεις διεξαγωγής αποδείξεων που υπέβαλαν οι προσφεύγουσες στις πέντε υποθέσεις.

Επί των αιτημάτων αποζημιώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 113 Εκ προοιμίου, οι προσφεύγουσες παρατηρούν ότι η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της μπανάνας (προπαρατεθείσα απόφαση Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, σκέψεις 33, 34 και 37). Τα κράτη μέλη δεν έχουν αποφασιστική αρμοδιότητα στον τομέα αυτόν. Η Επιτροπή έχει, κατά συνέπεια, την υποχρέωση να εξακριβώσει και να ελέγξει την ακρίβεια των στοιχείων που της διαβιβάζονται από τις αρμόδιες εθνικές αρχές και να τα διορθώσει εφόσον αποδεικνύεται ότι διπλές μετρήσεις απειλούν να νοθεύσουν τη βάση του κοινού καθεστώτος εισαγωγών.
- 114 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί είναι παράνομοι. Επιπλέον, δεν συνιστούν νομοθετικά μέτρα που περιλαμβάνουν επιλογές οικονομικής πολιτικής, αλλά πράξεις διοικητικής φύσεως.
- 115 Ισχυρίζονται ότι, στο μέτρο που ο συντελεστής μειώσεως/προσαρμογής εξαρτάται από τον όγκο της δασμολογικής ποσοστώσεως (στο καθεστώς του 1993) ή των

δασμολογικών ποσοτώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ (στο καθεστώς του 1999) διαιρεμένο διά της συνολικής κοινοτικής ποσότητας αναφοράς που δέχεται η Επιτροπή, αν η εν λόγω ποσότητα αναφοράς είναι ανακριβής, ο συντελεστής μείωσης/προσαρμογής είναι επίσης ανακριβής.

- 116 Κατά τις προσφεύγουσες, όταν η Επιτροπή καθόρισε τους συντελεστές μείωσης/προσαρμογής για τα έτη 1995 έως 1999, γνώριζε ότι οι ποσότητες που ήταν πράγματι διαθέσιμες ενόψει της διαθέσεως στο εμπόριο εντός της Κοινότητας, στο πλαίσιο του καθεστώτος του 1993, ή είχαν εισαχθεί εντός της Κοινότητας, στο πλαίσιο του καθεστώτος του 1999, όπως προέκυπταν από τα πιστοποιητικά που χορηγήθηκαν και χρησιμοποιήθηκαν ή από τις εισαγωγές που καταχωρίστηκαν από την Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat) για τις αντίστοιχες περιόδους αναφοράς, ήταν αισθητώς μικρότερες από τις ποσότητες που δήλωσαν οι επιχειρηματίες. Επιπλέον, δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι αγνοούσε την ύπαρξη περιπτώσεων διπλής μετρήσεως, εφόσον, κατ' επανάληψη, καθόρισε προσωρινούς συντελεστές μείωσης για να έχει τον χρόνο να ελέγξει τα αριθμητικά στοιχεία με τα κράτη μέλη και τους κατ' ιδίαν επιχειρηματίες.
- 117 Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί περιέχουν, κατά τις προσφεύγουσες, σφάλματα, κατά το ακόλουθο μέτρο:

Υπόθεση	Έτος	Πλεόνασμα σε τόνους	Ποσοστό σφάλματος κατά τον υπολογισμό του συντελεστή
T-198/95	1995	343 000 ¹	15 % ¹
T-171/96	1996	548 000 ¹	25 % ¹
		847 000 ²	31 % ²
T-230/97	1997	298 351 ²	14,8 % ²
T-174/98	1998	225 201 ²	13 % ²
T-225/99	1999	129 843 ¹	4 % ¹
		90 157 ²	3 % ²

¹ Βάσει των αριθμών που αφορούν τις εισαγωγές.

² Βάσει των αριθμών που αφορούν τη χρήση των πιστοποιητικών.

- 118 Κατά τις προσφεύγουσες, το περιθώριο σφάλματος στον υπολογισμό της συνολικής κοινοτικής ποσότητας αναφοράς δεν είναι εύλογο και υπερβαίνει τα όρια του ανε-

κτού διοικητικού σφάλματος. Καταδεικνύει σαφώς ότι οι έλεγχοι που πραγματοποιήσαν η Επιτροπή και τα κράτη μέλη, που ενεργούσαν ως εκπρόσωποι της Επιτροπής, δεν ήταν πρόσφοροι. Επομένως, οι συντελεστές μειώσεως/προσαρμογής ήταν παράνομοι.

- 119 Στις υποθέσεις T-198/95, T-171/96, T-230/97 και T-174/98, οι αποκλίσεις μεταξύ του συνολικού ύψους των δικαιωμάτων των επιχειρηματιών και της διαθέσιμης ποσότητας βάσει της δασμολογική ποσοστώσεως παρουσίαζαν επίσης θεμελιώδη διαφορά με τις αποκλίσεις που είχαν διαπιστωθεί κατά τα πρώτα έτη της ενάρξεως της ισχύος του κοινού καθεστώτος εισαγωγών. Κατά τη διάρκεια των πρώτων ετών, η Επιτροπή μπορούσε να μη διαθέτει όλα τα στοιχεία για να αποφασίσει αν οι αιτήσεις χορηγήσεως πιστοποιητικών εισαγωγής ήταν νόμιμες. Αντιθέτως, με την πάροδο των ετών, ενημερωνόταν πλήρως για τον συνολικό αριθμό των πιστοποιητικών που χορηγούνταν και χρησιμοποιούνταν από κάθε επιχειρηματία. Η χρήση αριθμημένων πιστοποιητικών έδινε στην Επιτροπή πλήρη εποπτεία των ποσοτήτων των μπανανών που είχαν διατεθεί στο εμπόριο. Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, εάν η Επιτροπή είχε κάνει σωστά τη δουλειά της, θα ήταν σε θέση να εξαλείψει τις περιπτώσεις διπλής μετρήσεως και να καθορίσει με ακρίβεια την ποσότητα αναφοράς κάθε επιχειρηματία.
- 120 Όσον αφορά την υπόθεση T-225/99, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η Επιτροπή δεν μπορεί να δικαιολογήσει τα σφάλματά της επικαλούμενη δυσκολίες κατά τον καθορισμό με ακρίβεια των ποσοτήτων εισαγομένων μπανανών. Ο υπολογισμός του συντελεστή προσαρμογής για το 1999 δεν βασιζόταν πλέον στις ποσότητες μπανανών που είχαν διατεθεί στο εμπόριο αλλά στις πραγματικές εισαγωγές και στη χρήση των πιστοποιητικών κατά την περίοδο αναφοράς. Επιπλέον, το καθεστώς του 1999 είχε διαμορφωθεί για την αποφυγή των σφαλμάτων του παρελθόντος. Πάντως, η Επιτροπή δεν έκανε χρήση των εξουσιών που της απονέμει ο κανονισμός 2362/98 προκειμένου να εντοπίσει και να τιμωρήσει τις καταχρηστικές δηλώσεις των επιχειρηματιών.
- 121 Δεν πρόκειται για σφάλματα κατά την εκ μέρους της Επιτροπής άσκηση εξουσίας εκτιμήσεως, αλλά για τη μη εκπλήρωση του καθήκοντός της να καθορίσει τον συντελεστή μειώσεως/προσαρμογής τηρώντας τη σχετική νομοθεσία. Η παράλειψη

αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως ή της αρχής κατά την οποία η εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας πρέπει να είναι βέβαιη και προβλέψιμη (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 1987, 326/85, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 5091).

- 122 Επιπλέον, τα μελλοντικά δικαιώματα για την έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής εξαρτώνται από τις ποσότητες που διατέθηκαν στο εμπόριο κατά το παρελθόν. Οι προσφεύγουσες προσάρτησαν στα δικόγραφά τους στις υποθέσεις T-230/97 και T-174/98 έναν πίνακα ο οποίος καταδεικνύει τον περιορισμό των δικαιωμάτων τους για πιστοποιητικά εισαγωγής κατά τα έτη 1989 έως 2002. Ο περιορισμός αυτός προσβάλλει τα θεμελιώδη δικαιώματά τους που προστατεύονται από το κοινοτικό δίκαιο, όπως το δικαίωμα ιδιοκτησίας και το δικαίωμα ασκήσεως επαγγελματικής ή εμπορικής δραστηριότητας. Το Συμβούλιο δεν είχε επιτρέψει τον περιορισμό των δικαιωμάτων για έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής με τον κανονισμό 404/93. Αντιθέτως, έλαβε μέτρα για την αποφυγή του περιορισμού αυτού υπέρ των επιχειρηματιών των κατηγοριών Α και Β (άρθρο 19, παράγραφος 2, του κανονισμού 404/93). Η Επιτροπή δημιούργησε, αντίθετα προς την πρόθεση του νομοθέτη, σύστημα που παρέχει τη δυνατότητα περιορισμού των δικαιωμάτων στο εσωτερικό κάθε κατηγορίας.
- 123 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, επικουρικώς, ότι, αν το Πρωτοδικείο θεωρούσε ότι οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί συνιστούν νομοθετικά μέτρα που συνεπάγονται επιλογή οικονομικής πολιτικής, η Επιτροπή θα είχε παραβεί κανόνα δικαίου ανώτερης τυπικής ισχύος που αποσκοπεί στην προστασία των ιδιωτών και η παράβαση αυτή θα ήταν κατάφωρη. Ο κανόνας αυτός προβλέπει ότι ένα κοινοτικό όργανο δεν μπορεί να εκδώσει πράξη βάσει πραγματικών περιστατικών ως προς τα οποία γνωρίζει ή όφειλε προδήλως να γνωρίζει ότι είναι εσφαλμένα όταν η πράξη αυτή προσβάλλει τα δικαιώματα των ιδιωτών.
- 124 Η Επιτροπή παρέβη τον κανόνα αυτό, μεταξύ άλλων, καθορίζοντας τον συντελεστή μειώσεως/προσαρμογής για τα έτη εμπορίας 1995 έως 1999 λαμβάνοντας υπόψη ποσότητες αναφοράς ως προς τις οποίες γνώριζε ότι είναι προδήλως ανακριβείς και, προκειμένου περί των υποθέσεων T-198/95, T-171/96, T-230/97 και T-174/98, δημιουργώντας ένα σύστημα το οποίο δεν στηριζόταν σε ευχερώς ελέγξιμη δημόσια ενέργεια. Η παράβαση του κανόνα αυτού ήταν κατάφωρη και προκάλεσε ζημιές στις

προσφεύγουσες. Πληρούνται οι προϋποθέσεις για την επιδίκαση αποζημίωσης κατ' εφαρμογήν των άρθρων 178 και 215 της Συνθήκης βάσει πάγιας νομολογίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 2ας Δεκεμβρίου 1971, 5/71, Zuckerfabrik Schöppenstedt κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 1025, της 5ης Δεκεμβρίου 1979, 116/77 και 124/77, Amylum και Tunner Refineries κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1979/II, σ. 691, και της 19ης Μαΐου 1992, C-104/89 και C-37/90, Mulder κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-3061).

- 125 Η προβαλλόμενη εν προκειμένω ζημία συνίσταται στην απώλεια του δικαιώματος εισαγωγής μπανανών κατά τα έτη αναφοράς 1995 έως 1999. Η απώλεια αυτή υπολογίζεται, σε τόνους, για έκαστο των ετών της περιόδου αυτής σε σχέση με την επίπτωση επί των ετησίων ποσοτήτων αναφοράς της διαφοράς μεταξύ της χρήσεως των συντελεστών που έχουν καθοριστεί με τους προσβαλλόμενους κανονισμούς και της χρήσεως του νόμιμου μέγιστου συντελεστή που προτείνουν οι προσφεύγουσες (βλ. τον πίνακα στη σκέψη 117 ανωτέρω). Οι προσφεύγουσες υπολόγισαν τις χρηματικές τους ζημίες βάσει του μέσου κόστους αντικατάστασης, για έκαστο των προαναφερομένων ετών, των απολεσθέντων πιστοποιητικών σχετικά με τις ποσότητες αυτές. Τα ποσά της ζημίας είναι τα ακόλουθα:

Εταιρία	Έτος	Ποσό σε ευρώ
Comafrika SpA	1995-1998	3 435 447,50
Comafrika SpA	1999	525 412,68 ¹
		360 703,17 ²
Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.	1995-1998	19 767 176
Dole Fresh Fruit Europe Ltd & Co.	1999	1 140 105 ¹
		782 697,80 ²

¹ Βάσει των αριθμών που αφορούν τις εισαγωγές.

² Βάσει των αριθμών που αφορούν τη χρήση των πιστοποιητικών.

- 126 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από τους παρεμβαίνοντες, ισχυρίζεται ότι άσκησε ορθώς τις εξουσίες της κατά την εκτέλεση του κανονισμού 404/93. Η ευθύνη της δεν μπορεί να στοιχειοθετηθεί στην περίπτωση κατά την οποία οι «ελλείψεις» του συστήματος — ακόμη και αν υποτεθεί ότι η ύπαρξή τους έχει αποδειχθεί — οδήγησαν κατ' ανάγκη σε νομοθεσία που απορρέει από το Συμβούλιο. Η δράση που ανέλαβε η Επιτροπή αντιστοιχούσε στην επιτακτική ανάγκη να εξασφαλι-

στεί η αποτελεσματική λειτουργία της κοινής οργανώσεως των αγορών στον τομέα της μπανάνας. Νομοθετώντας για την επίτευξη του σκοπού αυτού, η Επιτροπή διέθετε, στο πλαίσιο που καθόριζε το Συμβούλιο, ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως.

- 127 Οι προσφεύγουσες δεν απέδειξαν ότι η Επιτροπή ενήργησε παράνομα. Η ύπαρξη περιπτώσεων διπλής μετρήσεως που δεν διορθώθηκαν δεν έχει ως συνέπεια να καθιστά άκυρους τους προσβαλλόμενους κανονισμούς. Η δυσχέρεια, όσον αφορά την απόκλιση μεταξύ των ποσοτήτων που ζητούν οι επιχειρηματίες και της συνολικής ποσότητας που διατίθεται βάσει των δασμολογικών ποσοτώσεων, δεν οφείλεται στην ύπαρξη της αποκλίσεως αυτής αλλά στη γνώση του πώς και πότε πρέπει να διορθωθούν τα αριθμητικά στοιχεία που κοινοποίησαν οι επιχειρηματίες. Το βασικό πρόβλημα είναι σε ποιον επιχειρηματία πρέπει να απονεμηθεί μια συγκεκριμένη ποσότητα. Επιπλέον, η ανάλυση κατά την οποία η εξακολούθηση της υπέρξεως τέτοιων αποκλίσεων δεν συνιστά, αφ' εαυτής, ανωμαλία επιρρωννύεται από την εξουσία που παρέχεται στην Επιτροπή να καθορίσει συντελεστή μειώσεως/προσαρμογής η οποία διαπιστώθηκε από το Πρωτοδικείο στην απόφαση Comafrica. Πράγματι, η Επιτροπή κατέβαλε σοβαρές προσπάθειες για να περιορίσει τις αποκλίσεις αυτές και πέτυχε τον σκοπό αυτό σε ορισμένες περιπτώσεις. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο δέχθηκε, με την απόφαση Comafrica, ότι οι αποκλίσεις αυτές ήταν δυνατόν να υφίστανται και να καθιστούν αναγκαίο τον καθορισμό συντελεστή μειώσεως εκτός ορισμένης μεταβατικής περιόδου.
- 128 Η Επιτροπή προσθέτει ότι την ευθύνη για την ακρίβεια των αριθμητικών στοιχείων φέρουν πρωτίστως τα κράτη μέλη. Η ίδια έχει απλώς αποστολή εποπτείας, την οποία εκπλήρωσε με ορισμένη επιτυχία. Προκειμένου, ειδικότερα, για την υπόθεση T-225/99, ισχυρίζεται ότι από το άρθρο 6 του κανονισμού 2362/98 προκύπτει σαφώς ότι τα κράτη μέλη έχουν την ευθύνη να καθορίσουν τις ποσότητες αναφοράς καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας χορηγήσεως των ετησίων ποσοτήτων. Η Επιτροπή έχει πρόσβαση στους καταλόγους των επιχειρηματιών και των προσωρινών ποσοτήτων αναφοράς καθώς και σε πληροφορίες σχετικές με τις εισαγωγές μπανανών και τους αριθμούς των πιστοποιητικών που χρησιμοποιήθηκαν κατά την περίοδο αναφοράς. Πάντως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι καιτοι η Επιτροπή είναι σε θέση να εντοπίσει τις δυνάμει προβληματικές περιπτώσεις που καθιστούν αναγκαίες εξακριβώσεις, δεν διαθέτει λεπτομερή δικαιολογητικά έγγραφα, εξουσίες έρευνας ούτε τους αναγκαίους πόρους για να προσδιορίσει με ακρίβεια το πρόβλημα που τίθεται και τον υπεύθυνο για το πρόβλημα αυτό.

- 129 Ούτε οι προσφεύγουσες απέδειξαν ότι υπέστησαν ζημία που δικαιολογεί αποζημίωση. Η Επιτροπή φρονεί ότι ο πίνακας που προσκόμισαν οι προσφεύγουσες για να αποδείξουν περιορισμό των δικαιωμάτων τους για έκδοση πιστοποιητικών εισαγωγής στηρίζεται σε θεωρητικές σκέψεις και όχι σε πραγματικά δεδομένα. Δεν προσκόμισαν καμία απόδειξη περί του ότι τα δικαιώματά τους περιορίστηκαν ως άμεση συνέπεια του τρόπου με τον οποίο η Επιτροπή υπολόγισε τους επίδικους συντελεστές μειώσεως/προσαρμογής. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο ισχυρισμός των προσφευγουσών φαίνεται ακόμα λιγότερο πειστικός καθόσον οι συντελεστές αυτοί προσέγγιζαν όλο και περισσότερο την τιμή 1 με την πάροδο των ετών, οπότε η σημασία της μείωσης που πράγματι επιβλήθηκε στις ποσότητες αναφοράς των επιχειρηματιών μειώθηκε.
- 130 Επιπλέον, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι οι προσφεύγουσες δεν επικαλέστηκαν, για να επιχειρήσουν να αποδείξουν ότι είχε ενεργήσει παράνομα καθορίζοντας τους επίδικους συντελεστές μειώσεως/προσαρμογής, κανέναν άλλο ισχυρισμό εκτός από αυτούς που είχε ήδη απορρίψει το Πρωτοδικείο με την απόφαση Comafrica. Φρονεί επίσης ότι οι επιχειρηματίες δεν έχουν δικαίωμα, προστατευόμενο από το κοινοτικό δίκαιο, να εισάγουν συγκεκριμένα ποσότητα μπανανών σε ευνοϊκό τιμολόγιο (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Comafrica, σκέψη 53). Δεν έχουν επίσης δικαίωμα σε συγκεκριμένο τμήμα της δασμολογικής ποσοστώσεως. Οι προσβαλλόμενοι κανονισμοί είναι νόμιμοι και οι προσφεύγουσες δεν θα μπορούσαν να επιτύχουν αποζημίωση της ζημίας που ενδεχομένως υπέστησαν παρά μόνον εάν προσκόμιζαν την απόδειξη ότι η ζημία τους ήταν ασυνήθης και ειδική (βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Απριλίου 1998, Τ-184/95, Dorsch Consult κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. ΙΙ-667, σκέψεις 59 και 76 έως 80). Όμως, δεν προσκόμισαν εν προκειμένω την απόδειξη αυτή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 131 Η στοιχειοθέτηση της ευθύνης της Κοινότητας βάσει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ εξαρτάται από τη συνδρομή ενός συνόλου προϋποθέσεων που αναφέρονται στον παράνομο χαρακτήρα της συμπεριφοράς που προσάπτεται στα κοινοτικά όργανα, στο υποστατό της ζημίας, καθώς και στην ύπαρξη αιτιώδους συναφείας μεταξύ της συμπεριφοράς και της προβαλλομένης ζημίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1992, C-258/90 και C-259/90, Pesquerias De Bermeo και Naviera Laida κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. Ι-2901, σκέψη 42, και του Πρω-

τοδικείου της 1ης Φεβρουαρίου 2001, T-1/99, T. Port κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-465, σκέψη 42).

- 132 Με τα παρόντα αιτήματα αποζημίωσης, οι προσφεύγουσες επιδιώκουν την αποζημίωση ζημίας που απορρέει από την εκ μέρους της Επιτροπής έκδοση των προσαλλόμενων κανονισμών.
- 133 Υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή ενήργησε παράνομα κατά την έκδοση των κανονισμών αυτών διότι στηρίχθηκε σε ποσότητες αναφοράς προδήλως ανακριβείς λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που αφορούν τις πράγματι διαθέσιμες ποσότητες αναφοράς ενόψει της εμπορίας εντός της Κοινότητας ή τις ποσότητες που εισήχθησαν στην Κοινότητα κατά τις αντίστοιχες περιόδους αναφοράς. Στην υπόθεση T-225/99, προσάπτουν επίσης στην Επιτροπή ότι δεν έκανε χρήση των εξουσιών που της απονέμει ο κανονισμός 2362/98 προκειμένου να εντοπίσει και να τιμωρήσει τις καταχρηστικές δηλώσεις των επιχειρηματιών.
- 134 Όσον αφορά την ευθύνη της Κοινότητας για τις ζημίες που προκλήθηκαν στους ιδιώτες, η συμπεριφορά που προσάπτεται στην Επιτροπή πρέπει να συνιστά κατάφωρη παράβαση κανόνα δικαίου που έχει ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων στους ιδιώτες. Αποφασιστικό κριτήριο για να θεωρηθεί μια παράβαση του κοινοτικού δικαίου κατάφωρη είναι το αν υπήρξε, εκ μέρους κοινοτικού οργάνου, πρόδηλη και σοβαρή υπέρβαση των ορίων που επιβάλλονται στην εξουσία εκτιμήσεως. Οσάκις το οικείο όργανο δεν διαθέτει παρά μόνο πολύ περιορισμένο αν όχι ανύπαρκτο περιθώριο εκτιμήσεως, η απλή παράβαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί προς απόδειξη της υπέρβασης κατάφωρης παραβάσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 2000, C-352/98 P, Bergaderm και Goupil κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-5291, σκέψεις 41 έως 44). Ειδικότερα, η διαπίστωση μιας πλημμέλειας την οποία δεν θα είχε διαπράξει, σε ανάλογες συνθήκες, μια διοίκηση που δείχνει τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια παρέχει τη δυνατότητα συναγωγής του συμπεράσματος ότι η συμπεριφορά του κοινοτικού οργάνου αποτέλεσε παρανομία ικανή να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Κοινότητας βάσει του άρθρου 215 της Συνθήκης.

- 135 Επομένως, πρέπει να καθοριστεί η έκταση της εξουσίας εκτιμήσεως που διέθετε η Επιτροπή κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων κανονισμών.
- 136 Επιβάλλεται ως προς το σημείο αυτό η διαπίστωση ότι η γενική ή η ατομική φύση μιας πράξεως θεσμικού οργάνου δεν αποτελεί αποφασιστικό κριτήριο για τον καθορισμό των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως την οποία διαθέτει το εν λόγω όργανο (προπαρατεθείσα απόφαση Bergaderm και Gourpil κατά Επιτροπής, σκέψη 46).
- 137 Το Πρωτοδικείο διαπίστωσε, στη σκέψη 104 ανωτέρω, ότι η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να καθορίσει, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού 1442/93 και του άρθρου 6, παράγραφος 3, του κανονισμού 2362/98, ένα συντελεστή μείωσης/προσαρμογής αν η συνολική κοινοτική ποσότητα αναφοράς υπερβαίνει την ποσότητα που είναι διαθέσιμη προκειμένου να εξαλείψει την υπέρβαση. Ο συντελεστής μείωσης/προσαρμογής καθορίζεται με διαίρεση της δασμολογικής ποσοστώσεως ή του συνολικού όγκου των δασμολογικών ποσοστώσεων και των παραδοσιακών μπανανών ΑΚΕ διά της συνολικής κοινοτικής ποσότητας αναφοράς. Επομένως, η Επιτροπή δεν διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως ή διακριτική ευχέρεια όσον αφορά τη σκοπιμότητα του καθορισμού του συντελεστή μείωσης/προσαρμογής και της επιλογής των ποσοτήτων που πρέπει να ληφθούν υπόψη συναφώς.
- 138 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι με τις παρούσες αγωγές αποζημιώσεως ζητείται η αποζημίωση για ζημία που προκαλεί η έκδοση, εκ μέρους της Επιτροπής, κατά την άσκηση εξουσίας εκτιμήσεως αισθητώς μειωμένης, πράξεων διοικητικής φύσεως. Κατά συνέπεια, μια απλή παράβαση του κοινοτικού δικαίου μπορεί να αρκεί για τη στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας. Πρέπει, επομένως, εν προκειμένω να εξεταστεί αν η Επιτροπή διέπραξε, κατά την έκδοση των προσβαλλόμενων κανονισμών, παρανομία την οποία δεν θα διέπραττε μια διοίκηση που επιδεικνύει τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια υπό τις ίδιες συνθήκες.
- 139 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι ο συνυπολογισμός, εκ μέρους της Επιτροπής, κατά τον καθορισμό των συντελεστών μείωσης/προσαρμογής για τα έτη 1995 έως

1999, συνολικών κοινοτικών ποσοτήτων αναφοράς αισθητάς μεγαλύτερων από τις πράγματι διαθέσιμες ποσότητες ενόψει εμπορίας εντός της Κοινότητας ή από τις ποσότητες που εισήχθησαν στην Κοινότητα κατά τις αντίστοιχες περιόδους αναφοράς κατέληξε στον καθορισμό εσφαλμένων συντελεστών. Εκφρασμένο σε ποσοστά, το σφάλμα αυτό περιλαμβάνεται μεταξύ του 25 ή 31 % για το έτος 1996 και του 3 ή 4 % για το έτος 1999 (βλ. σκέψη 117 ανωτέρω).

140 Η Επιτροπή, καίτοι αντικρούει τα κριτήρια που χρησιμοποιούν οι προσφεύγουσες για να αποδείξουν το υποτιθέμενο περιθώριο λάθους στον υπολογισμό των συντελεστών μειώσεως/προσαρμογής, δεν αμφισβητεί ότι αντιμετώπισε δυσχέρειες για να συμβιβάσει την ποσότητα που αφορούν οι αιτήσεις των επιχειρηματιών με τη συνολική ποσότητα μπανανών που διατέθηκαν στο εμπόριο ή εισήχθησαν στην Κοινότητα κατά τις αντίστοιχες περιόδους αναφοράς.

141 Πράγματι, η Επιτροπή καθόρισε, επανειλημμένως, προσωρινούς συντελεστές μείωσης για να έχει τον χρόνο να επαληθεύσει τα αριθμητικά στοιχεία που κοινοποίησαν οι επιχειρηματίες στα κράτη μέλη. Πράγματι, στις αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού της (ΕΚ) 2947/94, της 2ας Δεκεμβρίου 1994, περί ορισμού του ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης για τον καθορισμό της ποσότητας μπανανών που πρέπει να κατανέμεται σε κάθε επιχειρηματία των κατηγοριών Α και Β στο πλαίσιο της δασμολογικής ποσοτώσεως για το 1995 (ΕΕ L 310, σ. 62), η Επιτροπή παρατήρησε ότι οι ανακοινώσεις που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη σε εφαρμογή του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1442/93 αποδείκνυαν διπλές μετρήσεις. Ανέφερε επίσης «ότι, λαμβάνοντας υπόψη [τα προαναφερθέντα στοιχεία], θα οδηγούμεθα στον καθορισμό [...] ομοιόμορφου συντελεστή μείωσης ο οποίος θα ήταν υπερβολικός και θα τιμωρούσε ορισμένους επιχειρηματίες» και ότι θα πρέπει «να καθοριστούν οι συντελεστές μείωσης με προσωρινές βάσεις». Από τα ανωτέρω συνήγαγε ότι οι οριστικές ποσότητες αναφοράς «για τους επιχειρηματίες για το 1995 [...] θα θεσπιστούν μετά από νέες επαληθεύσεις που θα διεξαχθούν από τα κράτη μέλη σε συνεργασία με την Επιτροπή».

142 Επιπλέον, είναι σαφές ότι, κατά τον καθορισμό των οριστικών συντελεστών μείωσης/προσαρμογής για τα έτη 1995 έως 1999, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη δεν

είχαν επιτύχει να εξαλείψουν στις ποσότητες αναφοράς που έγιναν δεκτές ως βάση υπολογισμού όλες τις περιπτώσεις διπλής μετρήσεως, παρά τη διεξαγωγή σημαντικών επαληθεύσεων.

- 143 Πάντως, πρέπει να τονιστεί ότι ο συνυπολογισμός των εν λόγω ποσοτήτων αναφοράς δεν συνιστά αφ' εαυτού πλημμέλεια την οποία δεν θα διέπραττε μια διοίκηση που επιδεικνύει τη συνήθη σύνεση και επιμέλεια υπό τις ίδιες συνθήκες (βλ., εξ αντιδιαστολής, απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Μαρτίου 1995, Τ-514/93, *Cobrecaf* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. ΙΙ-621, με την οποία το Πρωτοδικείο υποχρέωσε την Επιτροπή να αποζημιώσει τις ζημιές που απορρέουν όχι από σφάλμα στο οποίο είχε υποπέσει κατά τον υπολογισμό μιας επενδύσεως δυναμένης να τύχει κοινοτικής ενισχύσεως, αλλά για την έλλειψη επιμελείας κατά τη διόρθωση του σφάλματος αυτού το οποίο γνώριζε σαφώς ήδη από δεκαπέντε μήνες).
- 144 Η διαπίστωση σφάλματος ή πλημμέλειας ενός θεσμικού οργάνου δεν αρκεί αφ' εαυτής για να στοιχειοθετήσει την εξωσυμβατική ευθύνη της Κοινότητας, εκτός εάν το σφάλμα αυτό ή η πλημμέλεια χαρακτηρίζεται από έλλειψη επιμελείας ή συνέσεως. Επομένως, η ύπαρξη, κατά τον καθορισμό των συντελεστών μείωσης/προσαρμογής, ενδεχομένων διαφορών μεταξύ των αριθμητικών στοιχείων που ανακοίνωσαν οι αρμόδιες εθνικές αρχές και των αριθμητικών στοιχείων της Eurostat ή άλλων στοιχείων που αφορούν τις ποσότητες των μπανανών που διατέθηκαν στο εμπόριο ή εισήχθησαν στην Κοινότητα κατά τις αντίστοιχες περιόδους αναφοράς δεν συνιστά αφ' εαυτής απόδειξη κατάφωρης παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου εκ μέρους της Επιτροπής. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι το Πρωτοδικείο, στην απόφαση *Comafrica* (σκέψη 69), διαπίστωσε, όσον αφορά το καθεστώς του 1993, ότι «ο κανονισμός 404/93 διευκρινίζει ότι οι ποσότητες αναφοράς που χρησιμοποιούνται για την κατανομή της δασμολογικής ποσοστώσεως πρέπει να στηρίζονται όχι στις εισαγωγές αλλά στις ποσότητες που “διατέθηκαν στο εμπόριο” από τους επιχειρηματίες».
- 145 Από τον φάκελο προκύπτει ότι οι αριθμοί της Eurostat δεν στηρίζονται στις ποσότητες μπανανών που διατέθηκαν στο εμπόριο, όπως απαιτεί το άρθρο 5, παράγραφος 1, του κανονισμού 1442/93, και δεν κατανέμονται ανάλογα με τις δραστηριότητες που ασκούν οι επιχειρηματίες όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού. Κατά συνέπεια, καίτοι τα αριθ-

μητικά στοιχεία της Eurostat ή άλλα στοιχεία που αφορούν τις εισαγωγές κατά τις περιόδους αναφοράς ήταν χρήσιμα ως γενικές ενδείξεις στη διαδικασία εξακριβώσεως ενδεχομένων περιπτώσεων διπλής μετρήσεως ή διαφορών στους αριθμούς που ανακοινώθηκαν από τις αρμόδιες εθνικές αρχές, δεν συνιστούν έγκυρη βάση για τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού 1442/93 (βλ. απόφαση Comafrica, σκέψη 69). Επομένως, όταν η Επιτροπή καθόρισε τους επίδικους συντελεστές μειώσεως κατ'εφαρμογήν του καθεστώτος του 1993, δεν ενήργησε παρανόμως αρνούμενη να υποκαταστήσει αριθμούς στηριζόμενους σε εισαχθείσες ποσότητες σε αριθμούς στηριζόμενους σε ποσότητες που διατέθηκαν στο εμπόριο.

- 146 Επιπλέον, η συμπεριφορά της Επιτροπής, κατά την επαλήθευση και τη διόρθωση των ποσοτήτων αναφοράς που ανακοίνωσαν οι αρμόδιες εθνικές αρχές, δεν χαρακτηριζόταν από έλλειψη συνέσεως ή επιμελείας. Η Επιτροπή όχι μόνο δεν δέχθηκε τα αριθμητικά αυτά στοιχεία χωρίς να εκφράσει αμφιβολίες, όπως οι προσφεύγουσες ισχυρίστηκαν με τα επιχειρήματά τους επί του παραδεκτού των προσφυγών, αλλά και ενεπλάκη κατά τα έτη 1995 έως 1999 με τις αρμόδιες εθνικές αρχές στον εντοπισμό και την εξάλειψη των περιπτώσεων διπλής μετρήσεως. Ενόψει, αφενός, των περιγραφών στις οποίες προβαίνουν οι μετέχοντες στις διαδικασίες εξακριβώσεως και διορθώσεως των ποσοτήτων αναφοράς και, αφετέρου, του ελέγχου στον οποίο προέβη το Πρωτοδικείο των πληροφοριών και εγγράφων που του διαβιβάστηκαν κατόπιν αιτήσεώς του (βλ. σκέψη 103 ανωτέρω), πρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή ενήργησε με μεγάλη σύνεση και επιμέλεια κατά την εξακρίβωση και τη διόρθωση των διαφορών στα αριθμητικά στοιχεία που ανακοίνωσαν οι αρμόδιες εθνικές αρχές και κατά την εξάλειψη των περιπτώσεων διπλής μετρήσεως. Η εκτίμηση αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός ότι απεδείχθη αδύνατο να εξαλειφθούν όλες οι περιπτώσεις διπλής μετρήσεως.
- 147 Προκειμένου περί του καθεστώτος του 1993, η εξάλειψη όλων των ενδεχομένων διαφορών στα αριθμητικά στοιχεία που ανακοίνωναν οι αρμόδιες εθνικές αρχές ήταν πολύ δύσκολη, μάλιστα δε αδύνατη, ενόψει, πρώτον, του περίπλοκου χαρακτήρα των διατάξεων που αφορούν, αφενός, τις διάφορες κατηγορίες επιχειρηματιών και δραστηριοτήτων και, αφετέρου, τις διακρίσεις που απορρέουν από τις διαφορετικές προελεύσεις του προϊόντος, δεύτερον, του εύρους του επίμαχου εμπορίου και, τρίτον, των υποχρεώσεων που επιβάλλουν οι προθεσμίες που καθορίζονται για κάθε έτος εμπορίας.

- 148 Όσον αφορά την υπόθεση Τ-225/99, το καθεστώς του 1999 απλοποίησε ουσιαστικά τις διατάξεις σχετικά με τη χορήγηση των πιστοποιητικών εισαγωγής, προβλέποντας μεταξύ άλλων ότι θα λαμβάνονταν υπόψη όχι πλέον οι ποσότητες που διατέθηκαν στο εμπόριο αλλά οι εισαχθείσες ποσότητες από τους επιχειρηματίες κατά την περίοδο αναφοράς. Πάντως, η ύπαρξη διαφοράς της τάξεως του 3 έως 4 % μεταξύ των αριθμών που ανακοινώθηκαν από τις αρμόδιες εθνικές αρχές και των στοιχείων σχετικά με τις εισαγωγές μπανανών κατά την περίοδο αναφοράς για το έτος 1999 δεν μπορεί να αποτελέσει απόδειξη ελλείψεως επιμέλειας ή συνέσεως εν προκειμένω. Δεδομένου, αφενός, ότι το έτος 1999 ήταν το πρώτο έτος εφαρμογής του καθεστώτος του 1999, βάσει των ποσοτήτων των εισαχθεισών μπανανών και όχι βάσει των ποσοτήτων των μπανανών που διατέθηκαν στο εμπόριο, και, αφετέρου, ότι τα πιστοποιητικά εισαγωγής εκδίδονται για περισσότερους από 700 επιχειρηματίες σε δεκαπέντε χώρες, ήταν αναπόφευκτο ορισμένο περιθώριο διαφοράς.
- 149 Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της περίπλοκης φύσεως των διατάξεων που θέτουν τα καθεστώτα του 1993 και του 1999, των χρονικών περιορισμών, του πολύ σημαντικού εύρους των συναλλαγών, των απαιτήσεων που συνδέονται με τη λειτουργία των διοικήσεων των δεκαπέντε κρατών μελών και των σημαντικών διαβημάτων που ανέλαβε η Επιτροπή για να μειώσει ενδεχόμενες διαφορές στους αριθμούς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή ενήργησε με την απαιτούμενη σύνεση και επιμέλεια.
- 150 Ενόψει των προηγουμένων στοιχείων, η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρηθεί υπεύθυνη παραβιάσεως του κοινοτικού δικαίου ικανής να στοιχειοθετήσει την ευθύνη της Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 215, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 151 Επομένως, τα αιτήματα αποζημίσεως πρέπει να απορριφθούν.
- 152 Από το σύνολο των προηγουμένων σκέψεων προκύπτει ότι οι προσφυγές πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 153 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά τους έξοδα και, αλληλεγγύως, στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.
- 154 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία, παρεμβαίνοντες, φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές ως απαράδεκτες.**

- 2) Απορρίπτει τις αγωγές αποζημιώσεως ως αβάσιμες.**

- 3) Οι προσφεύγουσες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα και, αλληλεγγύως, τα έξοδα της Επιτροπής.**
- 4) Οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικά τους έξοδα.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Ιουλίου 2001.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

P. Lindh